

CAVITÓ: MOLNÁK ÁGNES
CAVITÉS IDEJE: 1985.

TART.: SEBECEMI VÁRAZSKÖNYV

47 lap

FÖLDLÁZSI MUTATÓ: CSÖKÖNY
SEBECEMI MUTATÓ: XXVII.

LECTA'COZAS:

NA-2123

153-85

== SZERELMI ==
VARÁZSKÖNYV

MELY MEGTANIT A SZERELEM ÉBRESZTÉSÉNEK,
MEGTARTÁSÁNAK ÉS A SZERELEM ELOSZLATÁ-
SÁNAK TITKOS TUDOMÁNYÁRA

== ÚTMUTATÓ ==

A
SZELLEMLILÁG REJTÉLYEIBE

:: ÖSSZEÁLLITOTTA ::

== DR FAUSTULUS ==

ÁRA 2 KORONA

Budapest,

„Globus”-műintézet és kiadóvállalat részvényiársaság

NÉPSZERŰ ORVOSI MŰVEK

ÖNSEGÉLYEZÉSRE
ÉS A JÓ EGÉSZSÉG
MEGÓVÁSÁRA.

Dr. Albrecht J. F. A.: Női titkok és betegségek. Orvosiilag oktató könyv leányok és anyák számára. Átdolgozták dr. Tarnai E. és dr. Nadas M. Számos képpel és bevált receptekkel azok számára, a kik ezen dolgokban tájékozódni akarnak, állapotukat felismerni és megjavítani óhajtják (172. oldal) — — — — — kor. —.80

Dr. Tarnai E. és dr. Nadas Mihály: A női betegségek megelőzése és gyógyítása. Népszerű orvosi magyarázatok a női test szerkezetéről, a nemi szervek működéséről, a nemi részek egyes betegségi alakjáról és azok kezeléséről; az általános, valamint a különleges gyógyászatról. Magyarázó képekkel. (160 old.) kor. —.80

Dr. Albrecht J. F. A.: Az ember és neme. Orvosi tanácsok a nemi szerelemről, a nemi élvezet vezetéséről, egészséges gyermekek nemzéséről, a fogamzásról, valamint a fogamzás elhárításáról. A nemzőképesség fentartása és visszanyerése czéljából. A terhességről és az önmegtartóztatásról. Átdolgozta dr. Nadas Mihály. (120 oldal) — — — — — kor. —.60

Dr. Nadas Mihály: Onsegély. Orvosi útmutató minden szerzett és öröklött nemi betegségekben és azoknak gyógyítási módjai. Önkezelésre, receptekkel, úgy férfiak, mint nők részére. 178 o. K —.80

Dr. Retau O. és dr. Nadas M.: Onmegóvás. Orvosi tanácsok az idegrendszer és a nemzőszervek minden betegségeiben, melyek önfertőzés, kicsapongás és fertőzés folytán származnak. Függelékül: Az önfertőzés következményei a női nemnél. (204 o.) K —.80

Dr. Renschädt: A megoldott probléma. Fiúk vagy leányok tetszés szerinti nemzése. Orvosi szempontból, de népszerű stílusban tárgyalja a megtermékenyítés elméletét, a tudomány legújabb állása szerint. Az önkényes nemzés legrégebb, újabb és legújabb elmélete. Fordította dr. Nadas Mihály. (72 oldal) — — — — —.50

(Folytatás a boríték 3. oldalán.)

158-85

SZERELEMI VARÁZSKÖNYV

MELY MEGTANIT A SZERELEM ÉBRESZTÉSÉNEK, MEGTARTÁSÁNAK
ÉS A SZERELEM ELOSZLATÁSÁNAK TITKOS TUDOMÁNYÁRA

UTMUTATÓ A SZELLEMLILÁG REJTÉYEIBE ÉS BEVEZETŐ A VARÁZS-
KONYHA TITKAIBA

FÜGGELÉKŰL:

A KÜLÖNBÖZŐ TITKOSÍRÁSOK A SZERELEMBEN

ÓKORI, RÉSZBEN IDEGEN FORRÁSOK IGÉNYBEVÉTELÉVEL
ÖSSZEÁLLITOTTA:

DR. FAUSTULUS

BUDAPEST

„GLOBUS” MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT R.-T.
VI., ARADI-UTCZA 8. SZ.

ELŐSZÓ

Daczára századunk felvilágosodott voltának, az ugynevezett titkos tudományok még mindig nagy becsben állanak. Spiritizmus, magnetizmus és hipnotizmus nem csak odavetett jelszavak, hanem olyan komoly érdeklődésre érdemes dolgok, amelyekkel a művelt, intelligens szellemi osztály is mindenkor nagy mértékben foglalkozik. Bár most még csak remény, hogy e tudomány általánossá lesz, mégis igen gyakran előfordul, hogy leghevesebb ellenzőiből, sőt gunyolódóiból a legodaadóbb hívek lesznek, kik küzdenek is elveikért. Sokan vannak, még azok között is, kik az istenségben kételkednek, a léleknek a halál után való továbbélésében nem hisznek, róla gunyval és megvetéssel beszélnek, akik mégis igen gyakran ütik fel az álmoskönyvet, álmaik jelentése után kutatva, akik titkos varázskönyvekből merítenek vállalkozásaikhoz tanácsot, vagy akik ugyanezen cél elérésére pénzükkel a jövőmondókat és kártyavetőnőket hizlalják.

Ezekből is látszik, hogy az érdeklődés a tulvilágiak iránt minden emberben meg van többé-kevésbé s hogy ezen érdeklődés, vágyakozás erőszakosan is kitör.

De nekünk nem célunk a szellem- és csodahívésnek hívőket toborozni, vagy mellettük védőbeszédet tartani, sőt nem akarunk ezen könyvvel az olvasónak egy új, rejtélyes varázskönyvet sem nyújtani. Egy varázs azonban van, aminek minden ember alá van vetve, bármilyen társadalmi osztályhoz is tartozzon, legyen bár gazdag vagy szegény, szép vagy

csunya, férfi vagy nő; egy varázslat, melyet mindenki megért s melyben senki sem kételkedik; melynek nincsenek hívői vagy tagadói, csak hódolói és ez — a szerelem varázsa.

Egyedül ezen varázsnak nem szoktunk semmilyen oldalról komolyan és hatékonyan ellentállni. Mert ez nem tűr ellentmondást, vagy tagadást. Éppen azért ez az egyedül hatékony varázs.

Vagy nem varázs az, mikor manapság nem egy hófehér gyengéd szépség egy mórral Otellót és Desdemonát játszik, bár kevésbé tragikus véggel?! Jól mondja Otelló, az őt varázslattal vádoló bírónak:

«Ő szeretett engem, mert veszélyben voltam, én szerettem őt részvéteért.»

Azért nem lehet ez esetből varázslatra következtetni, mivel a manap Otellói nem oly szenvedélyesek, de a szellem olyan magaslatán sem állanak, nem juttatta az ég az intelligenciájának azon javait részükre, mint elődeinek. Sokkal nagyobb bámulatot kelt het azonban az a tény, hogy egy minden szellemi és testi előnnyel felruházott fiatalember egy csunya, sokszor alacsony szellemű nőbe legyen szerelmes.

Ilyen esetek felett nem lehet napirendre térni a triviális szavakkal. «... Ahova a szerelem beférkőzik!...» Mert e dolgok minden embert meggyőznek arról, hogy itt egy titkos erő, egy rejtett varázs működik közre. Ezen varázst — a régi és új tapasztalatokon okulva, — előadni, az érdeklődő olvasót a varázskönyvébe bevezetni, fegyvert kezébe adni, ezen varázst önállóan s hatásosan alkalmazni, ahova szíve hajlik, s ahova esze fel nem ér, — ez a célja ezen könyvnek.

Óhajtandó, hogy ezen ezelt a szó nemesebb értelmében minél többen ériék el s ez által az olvasók áldásos eredményhez jussanak.

ELSŐ RÉSZ.

Bevezetés a szerelmivarázs tudományába.

I. A vizsgálat.

Az előrebocsátott megjegyzések után beakarjuk vezetni az olvasót a varázsműhely előcsarnokába.

Épp úgy, mint a varázsló-tanoncznak szigorú vizsgát kellett tennie, mielőtt a varázsművészet fontosabb titkaiba beavatták, úgy nekünk is, mint a szerelmi varázs mesterének, a tanítvány elé azon követelést kell állítanunk, hogy magát egy szigorú vizsgának vesse alá, mely komoly és tudós vizsga lésszen s mely kettős lesz, még pedig:

1. Ismerd meg önmagadat és szándékaidat.
2. Vizsgáld meg szerelmed tárgyát.

A) Ismerd meg önmagadat és szándékaidat.

Sokszor villámszerűen érint egy érzés, a melyik suttogásképpen egész bensőnket elfogja, bennünket minden gondolkozási képességünktől meg-rabol s forgószélként arra a felfedezésre juttat, hogy saját magunkat sem tudjuk megérteni. Ez a szerelem érzése. Ha ez vett hatalmába, akkor elfelejtkezünk magunkról s mindenről, ami körülöttünk van. Legkedvesebb szóra-kozásunk, amely máskor teljes érdeklődésünket le-kötötte, közömbössé lesz, sőt legjobb barátaink is terhünkre kezdenek válni. Csak szerelmünk tárgya, s mindaz, mi vele a legbensőbb összeköttetésben áll,

foglalkoztatja gondolatunkat, érdekel bennünket s hatja át egész lényünket.

Ha ebben az állapotban vagyunk, akkor természetes, ha azt óhajtjuk, hogy szerelmünk tárgya hasonló varázslatba jusson s ugyanazon szenvedélyes érzéssel legyen irántunk, mint mi az ő irányában. Ha ez nincs így, ha a szeretett személy hidegen viselkedik, vagy egyáltalán nem gondol ránk, még kevésbé arra, hogy szerelmünket viszonzza, akkor magától nyomul előre az a kérdés, vajjon nincs-e egy olyan szer, mely a varázslatot tényleg előállítaná, mely viszontszerelmet ébreszteni tudna s mely megnyugtatón háborgó szívünket?

Ha mi most, nyájas olvasó, — bármily társadalmi osztályhoz, avagy nemhez tartozó légy is, — veled meg akarjuk ismertetni ezen módot, természetesen fogod találni, hogy egy előrelátó vizsgának vetünk alá. Mert veszélyes fegyverek azok, melyeket kezdedbe adunk, kedves olvasó! Jaj annak, aki könnyelműen, meggondolás nélkül, vagy pláne játék gyanánt akarja használni azokat! Egy embertársunk megsemmisült boldogsága fog feléje kiabálni s egy esetleg szerencsétlenné tett élet átka nehezedik lelkére egész életén át.

Azért vizsgálja meg mindenki előbb szerelmének valódiságát és erejét, mielőtt a dologhoz nyul. Vizsgálja meg, vajjon tényleg szíve készíti-e erre a lépésre, hogy lelkiismerete nem mond-e ellene s hogy az elért eredmény esetén viszonyuk egy tartós boldogsághoz, vagy életszövetséghez vezethet-e, melyet áldás és szerencse fog megkoronázni. Ha azonban nem erős és valódi szerelem, hanem talán egy hideg, önző számítás vezet lépteid, bár csak tudásszomj, vagy egyéb hasonló érzés vezéreljen, hogy egy emberi lelket játékként néhány órai szórakozásért megéjts, mintegy lelki vivisectió céljaira, — akkor ne is kezdj bele lelketlen játékodba. Nemcsak tönkretennél vele egy ártatlan életet, de magadnak is nagyon árthatnál vele; — mivel:

«Minden véték megboszulódik a földön.»

B) Vizsgáld meg szerelmed tárgyát.

Ha immár magadat, kedves olvasó, alávetted egy lelkiismeretes vizsgának s meggyőződted, szíved szerelméről s a te egyenes szándékról, akkor nemcsak meg van engedve, hanem szigorúan meghagyva is, hogy szerelmed tárgyáról, jellemének értékéről vagy értéktelenségéről, előéletéről behatóan tájékozódj, mielőtt egy lépést is tovább tennél, hogy az oly forrón imádottnak személynél benső érzéseket és viszontszerelmet ébresszél.

Itt nem szabad bennünket félreértetni. Evvel nem azt akarjuk mondani, hogy bennünket egy nem egészen világos előélet elijesszen. Senki sincs hiba nélkül; nincs földi lény, ki a vétéktől mentes lehetne, a bűn ellen fel lenne páncélozva. Nincs igaza a költőnek, mikor mondja:

«Tekints lelkedbe, vizsgáld meg magad:
Tiszta tisztával: ez erős lakat.»

Ellenkezőleg. Némely derék nő egész boldog házasságban élt, kiélt Don Juanokkal, míg fiatal, erényes nő, fiatal, de erényprédikátor s szentéletű férjével örökösen czivakodott. Ugyancsak egy olyan eset is ismert előttünk, hol egy teljesen elzüllött leány azt a férfit, ki őt a mélységből magához emelte, holtá napjáig odaadóan és hűen szerette s hálás volt érte, hogy elhanyagolt nevelése s a rossz befolyás következtében való eltévelyedését elnézte s ezt hűség és jellemzilárdság által tette jóvá; míg ugyanezen férj nővére, egy tulságosan erkölcsösen nevelt nő, aki megvetéssel tekintett sógornőjére, férjének családi életéből poklot csinált.

Hogyan magyarázható meg ezen látszólagos ellentmondás?

Az előbbi szomorú tapasztalás alapján meg tudta a jobbat becsülni, míg az erkölcsös túlmagas igényekkel lépett fel. Amint ahogy az állandó, rendszeres tüszurás nagyobb fájdalmat okoz, mint egy pillanatnyi, bár erősebb fájdalom; úgy vannak alig figyelembe vett hibák, melyek két rokonszenvező lelket ellen-

ségekké képesek tenni. Annál inkább előáll ez az eset, ha a mindkét részről fennálló hibák romboló hatással vannak. A nép száján is meg van ez a mondás: «Nem is illenek össze» s ez világosan mutatja, hogy mindkét nembeli egyesülésben az érzelem és természetközösségnek meg kell lennie.

A szerelmetkeltő szerekről.

Igy előkészülve vezetjük a szíves olvasót a tulajdonképpeni varázsműhelybe. Képlet nélkül mondva: mi most rendszeres tanítással akarjuk megadni azon módot és utat, melynek segítségével mindenkinek sikerülnie kell a szeretett személyben viszonszerelmet ébreszteni, ha az illető még olyan hidegen is viselkednie a szerelem érzésével szemben.

Ezen szerelmetkeltő eszközök nagyon különbözők. Két főcsoportba fogjuk osztani őket, amelyek elseje látható és érezhető és ezért phisikai szimpatikusoknak nevezzük, ellentétben a másikkal, a tiszta pszichikaival, amelynek eredete és hatása a lelki idézetben a gondolatösszeponosítás erejében, a szuggesztív akaratátvitelben rejlik.

A szíves olvasót sorjában meg fogjuk ismertetni mindegyikkal. Im lássuk:

A) Phisikailag sympathikus szerek.

Valóban mondom nektek, ha van magatokba vetett bizalmatok és erős hitetek, úgy mondjátok ezen földieper borkornak: «Szakítsd ki magad s ess a tengerbe», — úgy az nektek engedelmeskedni fog.
Luk. 17. 6.

Azért neveztük szándékkal a felsorolandók gyűjtőnevét phisikailag sympathikus je'z'óvel, nehogy valakinek az a téves véleménye legyen, hogy a következő sorokban szerelmi bájjalokról, vagy más varázsszerekről lesz szó, melyet szerelmünk tárgyának be kell

adni, vagy nála használatba kell venni, hogy az óhajtott eredményt elérjük.

Ha mi most neked, nyájas olvasó, bemutatjuk azt a számos szert és eljárást, amelyet a szerelmi varázslat terén minden időben nagy tiszteletben tartottak s mely még manapság is sokkal nagyobb körben, mintsem gondolnád, van elterjedve; s ha magad is használatba veszed valamelyiket, úgy csak biztos hittel tegyed s akkor a siker tiéd lesz.

1. Gyakran használatos varázsszer a következő:

Menj egy vasárnap reggel egy őszibarack fához, hajolj meg háromszor kelet felé s anélkül, hogy egy szót is szóljál, szakítsd le a legszebb barackot. Ezen barackkal menj csendesén haza, vágd ketté s miután a magot eltávolítottad, tégy egy fehér cédulát bele, amire te előbb saját véreddel a te, valamint a szeretett személy vezeték és keresztnévét felirtad. Azután kösd össze három szál hajaddal a két felet, helyezd egy kis kannába s szórj reá néhány myrthus levelet. Azután égesd el az egészet porrá, mialatt gondolataid mindvégig a szeretett személyre vannak összpontosítva. Magadba mondd azalatt a következő szavakat: «Ugy, mint most a tűzben az én nevem a tieddel egybeolvad, úgy köttessék össze a szerelem lángjában a te lelked elválaszthatatlanul az enyémmel.» A hamut tedd be egy vörös selyemszacskóba, viseld ezt három nap és három éjjel szíveden és ásd el azután egy olyan uton, hol a szeretett személynek mennie kell. Tedd ezt mind erős hittel s az eredmény nem fog elmaradni.

2. Egy másik nem kevésbé kedvelt és használt szer Faust mélyértelmű igazságán alapszik: «A vér egy valami különös folyadék» és a következőkép használandó:

Husvét vasárnapjának reggelén ereszd háromszor három cepp véredet egy vadonatúj cserépedénybe, tedd hozzá egy fehér házi galamb porrá zuzott szívét, tégy még egy félkanálnyi sáfrányt is bele, keverd mindezt össze és hagyd azután porrá száradni. Ezt

a port keverd azon személy ételébe, kinél hatni akarsz. Ha ezt a teljesülésbe vetett bizalommal teszed, úgy a jó eredmény biztos.

3. Egy további hasonló szer a következő:

Pünkösöd vasárnapjának éjjelén tépjél komoly gondolatokba merülve három darab rózsaszálat, szárítsd azokat meg és ujjaid között morzsold szét porrá. Ezen porhoz keverj egy kis sáfrányt, valamint egy fiatal tyuk megszáritott s porrá tört szívét és ezen keveréket egy fehér-kék csiku vászonzacskóban hordd három hétfőig éjjel-nappal a sziveden. Ha sikerül neked a szeretett személy fejére ezek után egy ujjhegynyt szórni a nélkül, hogy az észrevenné, úgy nevezett személy mihamar lángoló szerelemre gyűad irányodban.

4. Nagyon hatásosak valamely keresztutról származó kulcsontok is.

Menj ezen czéjből egy ünnepi hétfőn éjszaka egy olyan keresztutra, ahova hulladékokat szokás hordani és igyekezz ott egy bármilyen állattól származó kulcsontot találni. Háromszor csináld meg azon a kereszt jelét, és menj csendben haza. Ha meg tudod szerelmed tárgyát egy ilyen kulcsonttal a kereszt jegyében érinteni, de teljesen észrevétlenül, úgy erőt nyersz felette, és meg lehetsz győződve a tartós viszonzásról.

5. Továbbá a legnagyobb elővigyázat mellett a következő szerelmi bájitalt is alkalmazhatod.

Egy fehér házigalamb megszáritott szívét tördd porrá, keverj hozzá egy késhegyni poralaku borsót; nyomj szét balkezéd három ujjával egy túlérett epret, s hagyd annak levét a porra folyni. Ezen keveréket töltsd egy fél liter burgundi borba, s hagyd leülepedni. Ha ezen bájitalból a szeretett személynek bár egy cseppet is beadtál a borába keverve, úgy az szeretni fog téged olyan odaadással, a milyennel te műved sikerén csüngtél.

6. Egy ugyancsak ajánlható s talán még hatásosabb szerelmiital a következő:

Az év hatodik hónapjának éjjelén menj egy rétre és szakíts három fehér és három piros lóhere virágot, egy luczernát s három darab rózsalevelet, mindezt

csavard gondosan egy iv fehér selyempapírba, menj haza és csomagodat rejtse el vánkosod alá. Azután csendben, mialatt folyton szerelmedre, s cselekedetdre gondolsz, fekédj le s párnádra, amely alatt a csomag van, jelezd háromszor a kereszt jelét. A következő éjjelen, ha az óra éjfélét ütött, vedd ki a csomagot párnád alól; öntsd tartalmát egy mozsárba, tedd hozzá egy fehér kakas jól megszáritott szívét s zúzd mindezt egészen finom porrá; azután öntsd egy vadonatúj üvegpohárba, s burkolatul használt fehér selyempapírt a csésze felett lassan égesd úgy, hogy hamuja a csésze tartalmával elvegyüljön. Azután mindezt töltsd át egy új bögrébe, három csepp vizet eressz bele s miután háromszor keresztet vetettél, 2 deczi tiszta kutvizet tölts hozzá. Azután tedd a bögrét egy spiritusz főzőre, vagy egy takaréktűzhelyre és lassan forrald fel. Azután töltsd a bögre tartalmát egy új kis palaczkba, dugaszold azt el légmentesen, rázd jól fel és fekédj le aludni, miután a kereszt jelét háromszor megcsináltad a megőrzési helyen. Meg egy harmadik éjjel is őrizd meg ágyadban a keveréket, a harmadik nap reggelén azután napfelkelte előtt vedd elő az üveget, s háromszoros keresztvetéssel áldd meg. A bájital immár készen van, csak belőle három cseppet kell annak ételébe vagy italába keverni, akit meghóditani akarsz, s ha az egész művelet alatt komoly és hívő voltál, úgy biztos lehetsz czéjed elérése felől. Csak azt jegyezd meg: az ital erejének időtartama: egy év. Hogyha ezen év alatt nem sikerülne neked lelkiesszökkel, vagy szerelmedre, nemes jellemvonásokkal, vagy akár a gyakori együttléttel, mely már maga is erős kapcsolatot képez, ideáld szerelmét elnyerni, úgy jó lesz, mielőtt a szer hatályának ideje lejárna, — azt megújítani.

7. Továbbá a következő eljárást is eredményesen alkalmazhatsz:

Egy reggel napfelkelte előtt törj egy ágat egy három éves cserfáról, csendben vidd haza, virágjainak közepébe tégy egy négylevelű lóherét és hajad három szálával kösd reá erősen, miután keresztbe he-

lyezted el azokat. Az így elkészített galyat három napon át őrizd fejpárnád alatt, a negyediknek éjjelén, amikor az óra tizenkettőt ütött, égesd el egy szentelt gyertyán szép lassan, miközben áldást mondasz lassan reája. A hamut gyűjtsd gondosan egy használatlan cserépedénybe, s igyekezz, hogy a keveréket azon személy ételébe keverd, a kinek szerelmét megnyerni akarod. Ha ezt erős hittel teszed, akkor a kívánt eredmény feltétlenül meglesz.

8. Még egy szerét ennek a csoportnak fel kell említenem, amelynek kiváló hatása már számos esetben bebizonyult; «gyűrűvarázs»-nak nevezik és a következőkben áll:

Végy egy gránát- és türkisköves aranygyűrűt s viseld három nap és három éjjel kék selyem zsinóron a szíved felett. Ez időt követő reggelen, napkelte előtt vedd elő a gyűrűt, csókozd meg háromszor, miközben halkán és elgondolkozva a szeretett személy nevét említsd, de azután is még három nap és három éjjel újra viseld szíved felett. Azután harmadikban vedd elő a gyűrűt s tedd balkezed gyűrűs ujjára s intézd látatlanban a szeretett személyhez a következő mondást: «Ugy mint ezen gyűrű az örökkévalóság jelvénye, úgy egyesítsen téged s engem örök szerelem, s mint a türkiz és gránát a szerelem és hűség jelképeként egymást érintik, úgy legyen kökemény és valódi a mi szerelmünk és hűségünk az örökéletben.»

Ezután három napig úgy kell viselned a bal gyűrűsujjadon, hogy még egy pillantást se vessél reá az alatt, miközben a mellett, hogy nem tekintesz reá, folyton a szeretett személyre gondolsz a legmelegebb érzelmekkel, különösen lefekvés előtt. Azután azon igyekezz, hogy szerelmed tárgyával olyan összekötésbe juss, hogy a gyűrűt, ha csak egy pillanatra is, ujjára huzhasd. Az az erős varázs, amely az így előkészített gyűrűben fenáll, a szeretett személyt határos és tartós viszontszerelemre fogja gerjeszteni.

9. Továbbá joggal mondható a következő varázs-szer is hatékonynak:

Vedd egy fiatal tyuk első tojását, de ügyelj arra, hogy az a tyuk még sohasem tojott legyen. Meríts egy tiszta kútból vizet, egy még sohasem használt cserépedénybe és miután az edényre 3-szor tetted a kereszt jelét, tedd bele a tojást és gyenge tűz mellett főzd meg keményre. Azután hámozd meg, keverd hozzá egy vörösvörös narancs levét, amit kézzel nyomtál ki és etesd ezt meg a szeretett személylyel. Ha forró vágygyal, az eredményben erős hittel teszed, úgy az nem fog soká váratni magára.

10. Egy nagyon eredményes szer, mely már igen sokszor kitűnően bevált, a következő:

Végy három félig nyílt bimbót egy vörös rózsafáról, a mely először virágzik, hozzá három nefelejts virágocskát s egy szerencselóherét. Vágj egy nagy iv fehér papirosból egy szívet, tedd a virágokat és a lóherét reája és még három tollat egy nászágyból. Azután göngyöld össze a papírost, szorítsd a csomagot szívedre és átszellemült arccal mondd el felette az áldást:

«Nyugodjál szíveden, gyógyítsd meg fájdalmam. Olts vért és sebeket, tegyél mindent jóvá. Isten utáinkon üdvöt, áldást adjál.»

Miután a csomagot három nap és három éjjel a szíveden viseltesd, menj és ásd el azon uton, a melyen a szeretett személynek másnap elhaládnia kell. Ezen uton menj eléje, s amint megpillantod, mondd rögtön magadban a következő szavakat:

«Amint a rózsák folyton újból nyílnak, úgy ujjon ki a mi szerelmünk is a hűségben, az ég ura áldja meg frigyünket, hogy szerencse és szerelem mindig megújuljanak benne.»

Azután igyekezz, hogy közvetlen mellette elhaladj, amikor ő a megjelölt ponton áthalad, — s szerelmed tárgya nemsokára heves szerelemre fog irányodba lobbanni.

11. Ha, kedves olvasó, keresztül tudod vinni, hogy az általad imádott személy egy titokzatosan készített kalács felét megesz, mialatt te a másik felét elfogyasztod, akkor biztos lehetsz abban, hogy ki-

vánságod el fogod érni; a kalácsot a következőképen készítsd el:

Egy, még használatlan süteményformában keverd három tojássárgáját három deka legfinomabb buzasliszttel össze, egy kis nátront is adva hozzá, süsd meg. Mialatt a sütemény megkél, kezeidet keresztbe téve mondd a következőket: «Kélj fel, kélj fel, egyszerűsmind a mi viszontszerelmünk is keljen fel. Kelj fel, támadj fel! Ugy amint az én két kezem egymást átkarolja, úgy karolja át ezen tészta közös élvezete a szívünket, örökre és soha szét nem választhatólag; kélj fel, kélj fel, kélj fel!»

12. A hasonló hatásos szerhez tartozik a következő eljárás is:

Az első szürkületkor egy vasárnap reggelén vágj le egy mogyoró-bokorról galyat zöld-gyümölcssele. Ezeket, három kivételével, távolítsd el, de ezeket hagyd a galyon. Az ágat azonban egy új éles késsel kell levágni. Vidd csendben haza, miközben minden gondolatod teljesen csak műveden van összepontosítva, amit sikerültnek akarsz látni. Tedd a galyat új fehér mosókannába, amit ezen célra már előbb megszerezteél és önts reá egy új yizeskorsóval háromszor három korsóval tiszta kutvizet, miközben minden korsóra, mielőtt a vizet öntenéd, a kereszt jelét teszed. A vízben mosd meg arcodat és kezeidet, de szappan nélkül, s csak puszta kézzel, ne törölközz meg, hanem várj, míg magától megszárad. A galyat azonban vedd ki a vízből és miután mellede és arczodra keresztet vetettél, csavard egy egész új fehér vászonba, amelyet napközben szobádnak egy jól elrejtett helyére kell eldugnod. Éjjel azonban, ájtatos ima után, tedd fejed alá, s aludj el, bizva műved sikerében. Legközelebbi reggel, egész nap és a reákövetkező éjjel tégy hasonlóképen, — valamint a harmadik és következő éjjelen. Ezen harmadik napot követő reggelen kelj fel, vedd a galyat, ird egy fehér iv papírra a te és a szeretett személy nevét. A két név körül rajzolj egy keresztet és a galyat húzd a nevek között kétszer, halkán az áldást mondva.

Mindkettőt, a galyat és a papírt helyezd a vászonba; menj el hazulról s igyekezz, hogy szerelmeddel találkozzva, a csomaggal kereszt jelét utánözva, megérintsed észrevétlenül őt. Azután tedd a galyat újból a fehér vászonba, menj este, amikor a hold feljön, egy keresztuttra és ott ásd el a galyat és a vásznat, miután arczod a hold felé tekintve, halkán és ünnepélyesen mondd a következőket: «Valamint az elültetett galy is kirügyedzik, úgy nőjön ki a földet-ásottból a szerelem N. N. és köztem az idők végételenéig.»

Ha ezt erős hitben teszed, akkor nyugodtan hazamehetsz és légy nyugodt, hogy a kívánt eredmény nem fog elmaradni.

13. Együttal átmenetképen a második csoporthoz varázslatot képez még a következő szer is:

Egy tűzifecske megszáritott s porrátört szivéből, egy kályhán száritott myrtusgalyból, porrá törve, valamint zsirból, készíts András-napon kenőcsöt melyet megérintés után a következőképen kell megáldanod:

«Szent András, te védő Istene a szerelmeseknek! Halljad meg hívásomat, halljad meg kiáltásomat! Áldd meg művemem, hogy célomat elérhessem!»

Azután vess keresztet magadon és a keverékre, kend be kezeidet, gondold meg, hogy az első kézszoritás, amit ilyen megkent kézzel teszel, legyen azé, kit meghóditani akarsz, mivel ennek az a hatása, hogy aki vele érintkezik, olthatatlan szerelemre lobbant irántad.

14. Még jobban közeledik a második csoporthoz a következő előírás:

Szylveszter éjjelén, ha a harangok az új évet kongják, ülj egyedül és csendesen szobádban a nyitott ablaknál, tekintetedet nyugat felé irányítva. Irányítsd összes gondolataidat a szeretett személyre, huzz egy kis gyémántos gyűrűt, melyet szakadatlanul három hónapig viseltél, balkezed gyűrűs ujjára, kopogtasd meg evvel háromszor az ablak-párkányt, miközben ideáldod nevét emlited és a következőket mon-

dod: «Az ujévvvel huzódjék a szerelem szivedbe, ugy mint az enyémbe lakik, egyesüljön veled egyszer s mindenkorra». Ezt tedd hittel és reménnyel és célotdat biztosan eléred.

15. Egy másik hasonló eljárást is Szilveszter éj-jelén kell végezni a következőkép:

A harangzugás közepette szakíts le egy mirtus-bokorról, melyet legkevesebb három hétig saját magad gondoztál és öntöztél, egy zöld galyat. Evvel csinálj keresztet homlokodon és szived felett s azután ülj le az asztalhoz, előtted az imádott arczképével, amit ezen célra már előre meg kell szerezned. A mirtusgalyal csináld a képen a kereszt jelét, mindjárt utána magadon ismételd ezt háromszor és halkán mondd őszinte gondolattal: «Ezen év első napfelkel-tével ébredjen a szerelem szivedben, hogy sziveink rögtön egyesüljenek egymással». Ezeket mondd, a legkevesebbet sem kételkedve, akkor szerelmed tárgya ezen naptól kezdve szeretni fog téged.

Mielőtt még szerelmi-varázsaink máoik csoportjához áttérnénk s egyuttal ezen tanítás második részét is elővennénk, mielőtt azon eszközöket bemutatjuk, amik egyedül a gondolatöszpontosításon alapulnak, a személyes akarat tudott hatalmán, a szilárd hiten, mely ezen erő és hatalomban nyilvánul: — még egyszer ismételnünk kell, hogy minden előbb említett dolgok is szilárd hitet és bizalmat igényelnek. Ha te, szives olvasó, mindezen előírásnak pontosan és legjobb lelkiismereted szerint eleget teszel, a mi természetesen feltétlen előfeltétele a sikernek, de a legkevésbé sem kételkedtél müvednek eredményességében, akkor a siker elérhető. Ha ellenben kétke-dél, vagy tétovázol, akkor jobb, ha el sem kezded, ugyis hiábavaló lenne minden fáradságod. Ha azonban az utasításokat pontról pontra követed s hited szilárd és megingatlan, akkor biztos reménnyel nézhetsz a siker felé; amely nem fog ilyen körülmények között sohasem elmaradni.

B) A tisztán phisikai szerelmi szerek.

Az már manapság közismert dolog, hogy egy erősebb akaratnak módjában áll, tudatos átvitel (sug-gestio) útján direkt befolyást gyakorolni egy gyen-gébb akaratra. A leghitlenebbnek is el kell ismer-nie ezen befolyást, amit az ő nemtörődömségével nem tud palástolni. Hanem azt, hogy egy ember a messze távolba érvényesítse akaratát más személyekkel szem-ben egyedül akaratának teljessége által, miközben gon-dolatai egy pontra irányítvák, a kívánt célra, hogy egy gyakorlat által megacélozott akaratőr az egész természetet, embereket és állatokat alattvalókká te-het, hogy tehát egy ilyen gyakorolt akaratőrnek semmi sem lehetetlen, — ezt mutatja meg nekünk az occultizmus, a titkos tudományok tana, a földön-tuli erőknél összességében vetett hit, amelyek a mi lelkiéletünket áthatják, — amit sokszor megerősít sa-ját tapasztalatunk, ha nyitott szemmel és tiszta gon-dolattal vándorolunk át földi létünkön.

A szerelem azonban, ezen isteni adomány, azon biztos mágnes, amely teljesen magától összes ér-zéseinket és gondolatainkat egy cél felé vonzza. És amint a materializmus az emberi szívben minden ma-gasabb törekvést elnyom és elfojt, ugy, hogy csak a legalacsonyabb állati ösztönjelenségek lépnek nála ér-vénybe, ugy ellentétül, a szerelem feloldja a lélekben mindama szunnyadó vágyakat, amelyet csak varázslat képes még megoldani. Így újból a szerelem, ez a nemes csoda, amely a mi gondolkodó elménknek sok megoldatlan talányt ad fel, — a szerelem az, amely az egész látható világon a legnagyobb csodákat viszi véghez.

Ha ezen csodatettek csak egy anyától származ-nak, aki gyermekének a külső és belső ellenségek ellen a legmesszebb távolba védelmet és védőpaj-zsot nyújt, egyedül az anyai szeretet hatalma által; ha a hü feleség sokszor ezen távolbaható hatalom ál-tal megóvja esetleges veszélytől férjét, vagy a barát a barátjának hasonló módon, levélváltás nélkül egyedül a

gondolatközlés utján, hosszú utakon szellemi vezetője lehet: ilyenkor mindig egy titokzatos erő működése áll elő, amelyet a természetes ember oly rejtélyesnek tart, hogy sem felfogni, sem megérteni nem tudja.

Mi mindenekelőtt a természeti életből vett néhány példával fogjuk az előbbieket igazságát, a tiszta szellemi befolyás minden hatalmát, a szerelem gondolat- és akaraterejét bebizonyítani; ezek által az olvasót egészen magától reávezetjük a valódi varázserőkre, amelyek mindnyájunk keblében szunnyadoznak, amelyeket csak fel kell ébreszteni, hogy felvilágosítsa és tisztázza és erős akaratával helyes mederbe terelje a legáldásosabb csodákkal hassanak. Mert ami valakinek lehetséges volt, mivel azt ő úgy akarta: azt tudod te is, kedves olvasó, azt tudjuk mi mindnyájan, amennyiben mi hasonló erős akaratú látunk neki meggyőződésteli szándékunk célirányos végrehajtásának, miközben bennünk a kétség árnyékának sem szabad lakoznia.

Egy szigorúan igazságszerető hölgy mesélte el a fiatalokból származó következő igaz történetet:

— Volt egy unokafivérem, egy ideális ember, akinek csak egy hibája volt, hogy nagyon hiszékeny volt, és mindenkitől ki hagyta magát használni, minek következtében a legnagyobb szorgalom dacára sem volt képes valamire jutni. Engem szenvedélyesen szeretett, de én rokonaim befolyása alatt állottam tulságos mértékben, akik legtöbbször élehetetlen embernek tartották, s hevesen ellenezték tervét, mely szerelmére s egybekelésünkre irányult.

Egy napon azon elhatározásáról értesített, hogy kivándorol Délamerikába. Én szívből jövő jókívánságokkal bucsuztam el tőle, el is érzékenyültem, de amaz óhajának, hogy menjek el vele, hogy boldogok legyünk, a folyton hallott ícsárlások következtében — nem tehettem eleget.

Hosszabb idő mult el. Én keveset hallottam a kivándoroltról, és gondolataim, melyek gyakran akaratom ellenére vele foglalkoztak, lassankint fokról-fokra más irányt kezdtek felvenni. Ezen időben egy

férfi tűnt fel mellettem, akinek megnyerő külseje, rendezett viszonyai, s kifogástalan megjelenése rokonaim bizalmát teljesen megnyerték; mivel azonban látták, hogy én nem vagyok valami nagyon elragadtatva, s a boldogító igent bajosan fogom kimondani, mindenképen meg akarták velem értetni, hogy ez az ember olyan kiváló «parthie» lenne, amilyen nem egyhamar akad újból. Mindannak dacára egy kis gondolkozási időt kértem, amit nem szívesen bár, de megkaptam.

Az elhatározás előtti nap éjjelén nem tudtam elaludni. Különös nyugtalanság vett rajtam erőt, amit sehogy sem tudtam megmagyarázni és leküzdeni. Miután több órán át hasztalan igyekeztem álmot erőszakolni magamra, felkeltem ágyamból, felöltöztem és az ablakhoz ültem. Érzékeim teljesen ébren voltak, a közeli toronyóra ütését egész tisztán hallottam, — amikor egyszerre az ajtó felnyílik, dacára annak, hogy az éjjelenként gondosan el volt zárva. Minden félelem nélkül ugyan, de izgatottan tekintek az ajtóhoz, amidőn egy árnyékot látok magam felé lassan közeledni. Kevéssel rá azonban háromszor hallom nevemet tisztán és világosan kiejteni. A hangot azonnal megismertem, s tisztán állott lelkem előtt, hogy senki másé, mint az Eduard cousinomé nem lehetek, mivel őt szívből szeretem.

Rokonaim egészen elámultak, amidőn másnap határozottan és végérvényesen kijelentettem, hogy az általuk tett ajánlatot kénytelen vagyok visszautasítani. A legnagyobb mértékben meglepődtek azonban, amikor néhány nap múlva egy levelet kapva New-Orleansből én kijelentettem, hogy Eduardhoz utazom és felesége leszek.

A levél egy kórház orvosától jött, ahol Eduard mint lábadozó beteg feküdt. A beteg lázámaiban mindig az én nevemet emlegette. Állapota javult, mikor egy éjjel megint nagyon nyugtalan lett. A következő nap megadta címemet az orvosnak, hogy sürgősen írjon nekem és hívjon hozzá.

A levélben röviden közölteket Eduard később szóval részletesen elmondotta. Sohasem adta fel a

velem való összeköttetés gondolatát. Daczára a legelső balvállalkozásoknak és nehéz megpróbáltatásoknak, nem adta fel a reményt boldogulása iránt. A midőn azonban végre existenciát biztosított magának, lázt kapott és egész önbizalma veszendőbe ment. Csak a vágy tartotta benne a lelket, s a hit újjáéleszté az akaratot. A nevezett éjjelen az az aggodalmas gondolata támadt, hogy én elszakadok tőle és szerencsétlenné leszek. Minden gondolatát egy pontra összpontosítva kiabálta nevemet azon hiszemben, hogy avval megóv engem. A hü lélek ezen óvószavai egészen hozzámig elhatottak.

Én Eduarddal nagyon boldogan éjtem. Az a fényesnek látszó állásu ur mihamar nagyon összezsigorodott semmitmondó existenciává, az egykor anynyira tisztelt embernek szólnie kellett, mivel csődbe jutott és számos üzletfelét szerencsétlenné tette. Nyomtalantul el is tűnt...

Épp úgy, mint a most elmondott, ugy a következő történet is igazolja, hogy egy erősebb akarat egy gyengébbet mennyire leigázni képes.

Egy derék, értelmes gazdász, egy felvidéki jóvelmező birtok tulajdonosa, szerelmes volt egy fiatal leányba, aki egy özvegy fajusi lelkész gazdaságát gondozta. H. Amália jó családból származott, mivel azonban szüleit korán elvesztette, kénytelen volt kenyérét mindig idegeneknél keresni. Barna, — így hívták a földbirtokost — tudta, hogy a nevezett földhözragadt szegény, árva leány, aki csinos is, okos és szorgalmas is volt, a fiatalember nem bolonditgatta üres udvarlással és szerelmi ömlengésekkel, hanem mikor meggyőződött érzelmeinek komoly voltáról, eljegyezte, s már számjálta a napokat, amikor oltárhoz vezetheti.

Mielőtt azonban ez megtörtént volna, Barnát egy napon felkereste a lelkész, aki közölte, hogy Amália nem valami elfogadható multu nő, mivel egy Magdolna-menhelyből került hozzá. Barna ugyan független és semmi oldalról sem befolyásolható ember, aki szabadon követheti szive óhaját, — de ő,

t. i. a lelkész, kötelességének tartotta ezt tudatni vele, bár azt is mondhatja, hogy az elbukott leány teljesen szakított multjával, s amilyen jó bizonyítványt hozott magával a menedékhelyről, — ugyan olyat állithat ki ő is róla.

A lelkész távozta után Barna egészen megsemmisülve rogyott székébe. Nem az a tény döbbsentette meg, hogy Amália bukott leány, mert hiszen manapság egy, a világba került magányos leány mindenféle császnak ki van téve; hanem az bántotta, hogy a leány őt, a bizót, megcsalta, hogy vele a legszorosabb viszonyba akart lépni ily titokkal szívében, hazugsággal, — ez kiölt minden szerelmet szívéből. Az eljegyzést felbontotta és Amáliának visszaküldte a gyűrűt.

Hiába küldött neki a szerencsétlen leveleket, tele kétségbeesett kéréssel, a megbocsájtásért; hiába erősité, hogy csak a határtalan szerelme és a félelem, hogy őt elveszitheti, tartották vissza a vallomástól, Barna nem is akarta a leveleket olvasni és felbontatlanul küldte vissza. Hogy azonban a kétségbeeséstől s talán az öngyilkosságtól is visszatartsa, a lelkész egy messzefekvő helyen szerzetnek alkalmatást.

Barna is helyesnek tartja, hogy utazásban keressen gyógyító-irt szive fájdmára, meghozva a várva-várt teljes feledést. Alig ért azonban utazása céljához, midőn különös nyugtalanság fogja el, melynek nem tudja sehogysem magyarázatát adni. Éjjel aggasztó álma volt. Egy, előtte teljesen idegen földön lévő vízben volt, amelyben hazafelé igyekezett uszni. Hirtelen azonban egy nehéz test kapaszkodik belé, a mely mindinkább huzza a víz alá. Csurgó verejtékében ébred fel. Előtte áll Amália, fehérén, mint a fal; csodás szép szemeit bánatos szemrehányással reáfüggesztve. Mint egy vízből kilépő najádnak, ugy omlanak le kibomlott hajáról a vízcseppek. Hazája felé látszik inteni. Barna izgatottan ugrik ki ágyából, de a következő pillanatban a jelenség eltűnik.

Következő napon hazafelé utazik. Nincs kedve többé az idegenben maradni. Gyorsvonaton érkezik

haza még az nap a késő éjjeli órákban. Miután jövetelét nem jelezte, gyalog megy birtokára, a mely felől legnagyobb meglepetésére vig hangok ütök meg fülét. A teljesen kivilágított nagyteremben gazdagon terített asztal mellett ül egy társaság. Ijedten rebbenek szét jövedelekor. Amint később kitűnt, — a kocsis a szakácsnéval összejátszva, az embereket több ízben meghívta hasonló orgiákra, hogy ezáltal azok lekötelezve, lopásaikat el ne árulják.

Másnap délelőtt sürgöny érkezik G. város kórházától, hogy H. Amália, kit előző nap a folyóból huztak ki, súlyosbetegen fekszik s még egyszer szeretné őt látni, s vele beszélni.

Barna, akit a legutóbbi megjelenés óta a lelkiismeret furdalt, azonnal elutazott. A szerencsétlen nőt, bár nagyon gyenge állapotban, de minden veszélyen túl találja.

Boldogan mond el a lány most mindent. Az a gondolat, hogy az imádott férfit el kell veszítenie, képtelenné tette az élet terhének elviselésére; és egy kétségbeesett pillanatban a hajált választotta. Azon pillanatban, amikor a hullámok elnyelték, még egyszer megvillant agyában a vágy szerelmese iránt és az aggodalom, mintha őt valami veszély érhetné. Ezen borzalmas kettős aggodalom egy vejlőtrázó segyékiáltásra készítette. Mindjárt azután elveszté eszméletét. Amint a kórházban szemeit felnyitotta, mindjárt szerelme jutott eszébe, s addig nem tudott megnyugodni, míg a már említett sürgönyt el nem küldték.

Amint Barna később egy hivatalnoktól kísérvé, megtekintette azt a helyet, hol az öngyilkos nőt a hajósok észrevették, mielőtt még az ár a malmok felé sodorta volna, úgy rémlett neki, mintha már látta volna; ez ugyanaz volt, amit amaz iszonyu éjjel álmában látott. Még az az éjjeli óra, amelyben Amáliát ébrenlétekor látta is, megegyezett az idővel, amikor a hajósok szerint a halálugrást Amália megtette.

Azt már, azt hiszem, felesleges is megmondani, hogy Barnából és Amáliából boldog pár lett, s még most is azok. Azon emlékezetes kaland azonban éljük

fogytáig felejtethetlen lesz előttük.

Még egy hasonló példát fogunk említeni, mely abban különbözik az előbbtől, hogy itt egy határozottan férfiakarát jut érvényre.

Egy határszéli kis városkában egy idősebb gyáros gyárat alapított. Alig kezdett azonban ez működni, egy reggelen szélütés érte s fiatal, viruló nejét özvegyen hagyta hátra.

Általános volt a hit, hogy az özvegy vevőt keres és ő maga mielőbb a fővárosba költözik. Azonban tévedtek. Sch. Melánia, nemcsak, hogy ott maradt, de teljesen visszavonult életet élt, s úgy látszott, hogy férjét igazán szívből gyászolja. A gyár, férje volt üzletvezetője vezetése mellett a legjobb kezekben volt s ha valaki, úgy ő tudott főnöke özvegye közelébe férközni.

Amint ez elképzelhető, a szép és fiatal özvegyet, ki amellet gazdag is volt, mihamar az udvarlók serege vette körül. Nemcsak a szomszéd környék vagyonos és szerelmes lovagai jöttek el, még a város nőtlen birája is beállt udvarlónak; a szomszéd helyőrségből jöttek parthievadász katonatisztek, magas hivatalnokok és agrár-ifjak, kik mind szerették volna az aranyhalacsokát kihorgászni. Látogatásokat tettek, meghívókat küldöztek, — de mindhiába; a meghívókat köszönettel visszautasította, a látogatókat pedig értesítették, hogy a nagyságos asszony sajnálja, de nincs abban a helyzetben, hogy fogadhassa őket. Csak a napközi nagyobb séták alkalmából volt látható, de akkor is megközelíthetetlen, mivel Cerberusként egy öreg néne kísérgette nap-nap után, aki mindenkit elűzött, aki kíséreltet tett az ismerkedésre. Így azután bele kellett nyugodnia mindenkinek szép sorjában, hogy a szép Melánia törölte a völégényjelöltek sorából. De azért a legtöbbje nem adta fel a játékot, hanem várta az alkalmas időpontot, amikor az ő napja is felvirrad.

Az utóbbiak között volt egy fiatal orvos, névszerint K. Albert, akinek győzelemre annál kevésbbé volt kilátása, mivel sem szép nem volt, sem különös

előnyökkel nem dicsekedhetett. Kicsiny, semmitmondó termete és egész jelentéktelen arca volt, mely cseppet sem volt szépnek mondható, mindannak daczára, hajthatatlan jellem tükröződött vissza vonásain.

Albert nem érdeklődött semmikép sem a kétkezők iránt. Ő csak magára, s akaratának erejére gondolt s megvolt győződve szerelmének diadaláról. Egy séta alkalmával közeledett szíve hölgyéhez. Bár illedelmesen, de semmiesetre sem alázatosan csatlakozott a sétáló nőkhöz. Bemutatását Melánia hidegen fogadta, míg kísérőnője sarkasztikus megjegyzéseket is dobott oda neki, amiket ilyen alkalmakra mindig készenlétben tartott. Itt azonban elijesztő teóriája nem vált be. Az orvos, mintha észre sem venné, könnyedén meghajolt, akárcsak a leghizeleghőbb szavakat hallotta volna, majd a főszemélyhez fordult. Nagyképűsködés nélkül, de értelmesen tudtára adta Melániának, mennyivel hasznosabbá tehetné eddigi mindennapi sétáit egészsége szempontjából.

Idegenszerűen tekint reá Melánia, azonban arcvonásaiban még sincs meg a rideg visszautasítás. Vele szemben nem tud a határozott visszautasítás álláspontjára helyezkedni. Egészen elképedve, ténylegesen nyitott szájjal állt meg a néni. Az ő rendesen olyan folyékony beszéde egyszerre megakadt, — ilyesmi még soha életében nem történt vele. A mint később nyelve megoldódott, Melánia szemlesütve állt előtte. Akármint is szépitette a dolgot saját maga előtt, be kellett ismernie, hogy az idegen határozott fellépése imponált neki. Követi rendelvényeit s cseppet sem csodálkozik, hogy következő napon találkozik vele, s így tovább minden következő napon. Ha egyszer nem jön, úgy bizonyos nyugtalansággal tekint körül. Ő, a büszke, az önmegtartózkodó, nem tudja eltitkolni, hogy egészen megváltozott s hogy ez az ember valami különös befolyást, mondjuk: erőszakos befolyást gyakorol reá. Utasításai nemsokára mind szélesebb kört ölelnek fel és ő engedelmesen aláveti magát parancsainak. Nem tart sokáig, egyedül találkoznak sétáikban. Azt szug-

gerálta neki, hogy jobb, hogyha egyedül megy és a néni azalatt a hazaérkező kényelméről gondolkodik. Az öreg teljesen helyesli azt. A férfi előtte nagyon titokzatosnak tűnik fel, akit nem tud magának megmagyarázni.

A viszony Albert és Melánia között mindig bensőbb lesz. Ő most mindennapi házi barát, s amint a gyászévi letelet, eljegyzik magukat, hogy nemsokára boldog pár legyen belőlük.

Kedves olvasó, be fogod látni, hogy itt semmiféle természetellenes varázsszer, hanem az erős, öntudatos erő működött hatásosan. Im a példa, hogy az a határozott tudat, hogy a szerelemnek van ereje, s a korlátlan hit ebben, eredményezte, hogy az erős hite a szerelemben, legyőzte a gyengébbet, s a szerelemben vetett bizalmával sikerült célját a legteljesebben elérni.

Az első fejezetben is ismertetett varázsszereknek az igazi hatást nem csak az eszközközök, hanem főként a megtörhetetlen hit, amely a siker minden kétségét kizárja, hatottak, ami által ismét az akaraterő erősödött annyira, hogy a látszólag lehetetlent is keresztül tudja vinni.

Egy általános példa arra, hogy a suggeztó ak, az erős, összpontosított akaratnak milyen nagy hatalma van, a következő érdekes eset is:

K... kapitány ott állott a W.-né ajtaja előtt. Dobogó szívvel habozott, hogy belépjen-e — de eközben már keze a csengő gombjára tévedt, s a csengő éles hangja megzavarta határozottságában. Bár szándékában volt visszafordulni — ezuttal elkésett vele. A szobaleány kinyitotta az ajtót, mire ő némán belépett, s kabátját levetette. Majd zsebébe nyult s az előre elkészített névjegyét átadta, hogy jelentsék be, de a szobaleány mosolyogva nyitotta ki az egyik ajtót. Várták. Biztosan vártak, mivel a szobaleány fölöslegesen tartotta urnójének a névjegyét átadni. A kapitány első izben lépte át e kedves lakás küszöbét, de az a határozott, biztos várakozás, melylyel jövelekor fogadták, — szinte zavarba hozta. Izgatottan

huzta el a függőnyt s belépett — az ellenséges területre.

A szalon üres volt, volt ideje gondolatait rendezni. Félt ezen találkozástól, mely elől ki nem térhetett. S azért magában ismételtet'e azon szavakat, melyeket jól meggondolt előre, s melyek legalkalmasab-
bak azon helyzetben, a mire ő sohasem számított. Ugy félt, amint félt az ember az olyan nővel való találkozástól, a kivel szakítottunk, s a ki féltékenységgel lép fel.

Ő belépett. Szótlanul állottak egymással szemben. A kapitány hosszasan vizsgálta a nőt. Az egyszerű utcai ruha imponált neki. Mászt várt tőle, — művészi öltözködést, kék pongyolát és nyitott hamvasszőke fűtöket, a mi iránt, mint Ő tudhatta, rajongással visel-
tetik. S ez az egyszerűség. Mit akarhat tehát?

— Özvegy vagyok, — mondá halkán.

— Fogadja részvéteket, — válaszolt nyersen a kapitány, — különben ezt már meglehetősen régen tudom. Önnek valószínűleg valami más közölni valója van, nagyságos asszonyom, kérném röviden előadni, nincs sok időm.

— Edvin!

— Semmi komédia, Márta. Mi tisztában vagyunk egymással. Csak nem gondolja, hogy ma, azok után, ami közöttünk történt...

— Mi történt közöttünk? Mit vet Ön a szememre? Mi szerettük egymást, én a szegény árva, a ki rokónának házában kegyelem kenyéren volt és a hadnagy, aki fizetéséből élt. Komoly dolgokra nem lehetett számítani. Egyszer jött egy gazdag öreg, aki kiragadott ebből a méltatlan környezetből, s akit én gyermekként tiszteltem, s aki engem barátként szeretett...

— És aki Önnek megtette azt a szíveséget, hogy behunyta szemeit s vagyonossá tette, amely pénzből Ön ifjúkori szerelmét meg akarja vásárolni. Nemde úgy van?!

A kapitány keserűen nevetett.

A fiatal özvegy idegesen felemelkedett.

— Venni? Ne beszéljen ilyen ostobán. Ön nagyon különös. Tud ön ma, mint kapitány, fizetéséből egy nőt állásához mérten eltartani? Ön sohasem vehetett volna el engem, s ahhoz, hogy a kedvese legyenek, nem volt semmi kedvem. Nagyon hamar elhagyott volna engem. Akkor elvesztem volna. Vagy nem hagyott volna el, s akkor mindketten elvesztünk volna. Venni! Nevetés! Vannak emberek, akik először csak kerülő utakon tudnak a boldogsághoz hozzá férni. Mi mindketten ehhez a kategóriához tartozunk. Köszönjük meg a sorsnak, hogy így történt. Jobb így, mint sehogy!

— Nem! — pattant fel a férfi. — Jobb sehogyan, mint így! Én nem akarok kerülő utakon boldog lenni, én a boldogságot első kézből akarom kapni.

— Ez lehetetlen, — válaszolá a nő — én özvegy vagyok, ezt többé nem tudom megváltoztatni.

— S ki mondja Önnek, hogy éppen Önnek kell az én életem boldogságát megalkotni?

— Én tudom, Edvin.

— Ejh, ejh!

Mártha gyengéden pillantott reá s kísérletet tett hozzá simulni.

— Tudod-e még?

Igen, ő tudta még, hanem semmi kedve sem volt meghódolni. Nem volt regényhős. Tulajdonképen nagyon meg volt elégedve a legényélettel. Egyáltalán nem akart nősülni. És ez volt az, amit mondani készült, amikor a meghívásnak engedve, idejött. Ifjúkori szerelem, régi történet, nem jó felújítani. Az ember kijön a sodrából. A szolgálat szenvedémi miatt. Felmelegített gyengédségek. Házasság kerülő utakon. Ostobaság.

Visszavonul inkább.

— Éljen boldogul, Mártha, — mondá nyugodtan, — én nem akarok.

— Edvin, meg fogod bánni.

Akkorra a kapitány azonban már az ajtónál volt. Egy pillanat múlva már a lépcsőn hangzottak léptei.

Fellélegzett, amikor újból az utcán volt. Gyorsan lépett, bár nem menekült. Meg volt elégedve magával, hogy oly bátran viselkedett. Felindulása már elmúlt, nyugodtan gondolkozott. Mártha a do'got tulajdonképpen egyszerűen adta elő. Az aggastyán meghalt, eljött tehát az ő ideje. Talán éveken át nem gondolt rá. Mindent az agg nyújtott neki. Csak a szerelem hiányzott. Bizony az aggastyánoknak nem nyílik virág a szerelem kertjében. Mártha nagyon okos, előbb eladja szerelmének és fiatalságának egy részét, hogy később visszavásárolja ifjúkori szerelmét. Ilyen üzleteket Edvin nem csinál. Neki rem szabadott volna ahhoz az öreghez férjhez mennie. Máskép kellett volna ennek történnie. Ő talán elhagyta volna a katonaságot, polgári állást vállalt volna s talán elvette volna Márhát.

Talán...

Félre a szomorú múlt gondolataival! Hál' Istennek nincs rá szükség ilyen problémákkal foglalkozni. Jó hogy így történt, így egyszerűbb. Csak semmi boldogságot kerülőutakon, másodkézből! Inkább semmilyen sem.

Tehát valóban semmit? Hát nem boldog ő? Nem teheti-e egy másik azzá? S most veszi csak észre, hogy tulajdonképpen nem volt eléggé körültekintő — nem nézett még komolyan körül. Futó viszonyokról természetesen szó sincsen. Mártha elvesztése egykor fájt neki. Eddig mindig attól félt, hogy a fájdalom megismétlődik. Ennek máskép kell történnie.

*

Este lett. Nem birt megmaradni a kávéházban, ahova időközben betért — újból az utcára ment. Végment a köruton, azután az Operához, ahol jegyet kért; késő lévén, már csak egy páholyül'st kaphatott. Helyet foglal. A zene jót tesz neki. Szemléli az átellenes páholyokat. Hirtelen összerezzen. Mártha! Csodálatos, és ő is észrevette őt. Mártha szemével int. Vajjon neki szól-e ez? Hát nem hagyja nyugodni?

Újból el akar menni, de összeszedi magát. Milyen kedves, e nő. Nem is tud elmenni. Folyton kénytelen őt látszóvezni. Természetesen a hangok hatalma. A kedély erőltetett légysága. Ha az utcán újból találkoznak, Mártha újból int, jóindulattal látszik irányában viseltetni, akkor köszön neki, hisz ez semmire sem kötelez. Az operából immár semmit sem hall.

Az előadás véget ér. Lesiet a lépcsőn, a foyerbe. El fog rejtőzni, hogy még egyszer lássa, mielőtt a kocsiba lép. Ő jön, hanem egyszerre megáll, s keresni kezd. Észreveszi őt, s feléje tart.

— Edvin! — kiáltja, s nyakába borul.

Mindenki előtt.

— Mártha, ön meggondolatlan. Ön kompromitálja magát, — mondja a kapitány ijedten, s távozni készül.

Erre Mártha elsápad s visszalép.

— És levelem?

— Egy levél? Én nem tudok semmi levélről!

— Valóban?

— Szavamra.

Mártha csodálkozva tekint rá, s könnyezve nevet, miközben magával czipeli őt.

— Gyere Edvin, — olyan történetet mesélék neked, amin te nagyon fogsz csodálkozni.

Edvin akaratlanul is engedelmesk dik.

Mártha lakására érve a kapitány kabátjának zsebéből egy felbontatlan levelet vesz ki, a melyben ez áll:

— Szerelmem! Én tudom, hogy te nem tudsz elfeledni. Ha szeretsz, úgy végy ma este egy páholyjegyet az operában, s várj meg a foyerben. Márhád.

Edvin nem olvasta a levelet és mégis teljesítette az özvegy kívánságát.

Az erős szuggesztió, amelylyel akarta az özvegy, hogy a kapitány az Operában legyen, kényszerítette az elhatározását oly irányban, hogy tényleg az Operába ment. — — —

Annak bizonyításul, hogy a hü szerelembe vett hit minden külső segítség nélkül még a gyengébb

erőnél is csodásan hat, szolgáljon a házaseletről vett eme kis történetke. Mivel a házastársak még ma is őszintén szeretik egymást, nem akarjuk neveiket említeni, csak közelebről jelöljük meg őket.

R. házaspár öt évig élt boldog házaseletet, s ebből a házasságból két kedves kis gyermek származott. Egy veszedelmesen szép színésznő kerítette a férjet hálójába, s daczára az elhanyagolt feleség minden könyvének és könyörgésének, nem tudta visszahódítani a családi tüzhelynek. Ellenkezőleg amikor a férj bátyja szemrehányást tett neki arról, hogy feleségét elhanyagolja, ez módfelett méregbe jött e figyelmeztetés miatt, s mivel azt hitte, hogy felesége bujtogatta fel, odahaza olyan szcenát csinált, a minek vége az lett, hogy meg is verte a szegény asszonyt. Mindannak daczára, a szegény nő tovább is szerette őt, s amint a férj rövidesen a színésznővel eltűnt a városból, nem az fájt neki, hogy a férje összes értékpapirjait és készpénzét is magával vitte, hanem az döntötte betegágyba, hogy férje szerelmének elvesztésétől tartott, ami még ellenálló erejétől is megfosztotta.

Fivére kényszerítette, hogy a válópört nyutsa be, hogy azáltal a hűtlen férj kényszerítve legyen tartásdíjat fizetni érte s gyermekeiért. A szerencsétlen azonban gyászolt folyton s nem gondolt a válásra. Az ő vágyó gondolatai és kívánságai mindig a forrónszere-ttre összpontosultak éjjel s nappal. Sokszor sikoltott kétségbeesetten, úgy, hogy környezete egészen meg-rémült.

Egyszer egy hosszú és álmatlan éjjel, amit lázalomban töltött, reggelfelé nyugodt álomba merült, amelyből megerősödve, azon hihetetlen meggyőződéssel ébredett fel, hogy ma vissza fog térni hozzá szeretett férje. Attól tartottak, hogy ez a meggyőződés lázálmainak szülötte. Este azonban mindenkinek csodálatára a feleségétől biztosra várt férj tényleg megérkezett. Ő maga beismerte később, hogy eltávozása óta nem volt egy nyugodt percze sem. Ugy ébren, mint álmában a hűtlenül elhagyottat látta, amint szeretve széttárja karjait feléje. Talán meg-

változott kedélye miatt unta meg őt a szirén, minden esetre hamar megismerte ezen nő igazi jellemét. A történetes éjjelen egyedül volt odahaza, hanem daczára erős fáradtságának nem jött álom szemeire. Amint végre álomba szenderült, hirtelen felriadt, egy ismert hang segélykiáltását hallva. Habozás nélkül felkelt, gyertyát gyújtott s teljesen felöltözött, mindannak daczára legszorgosabb kutatás mellett sem talált semmi szokantlant, ám azért mind'obban és jobban nyugtalan lett. Nemsokára elhatározta magát. Gyorsan becsomagolta holmiját, pár szót vetett bucsuképen egy papírra, ehhez néhány bankjegyet mellé-kelt s mielőtt a színésznő egy késői koncertről hazatért volna, már ő uton volt a hűtlenül elhagyott asszony felé.

Még sok ilyen valódi példát hozhatnánk fel az életből — melyek végérvényesen igazolják, hogy az igazi akaraterő a szerelemben csodákat művelhet, de természetes előfeltétele a hit és az őszinte érzés, melyet már a gyermek életében is ne mulasztson el az anya fejleszteni. Mégis ez nem tartozik a szerelmi varázstan körébe.

A kedves olvasó az előbbiekből tisztán láthatja, hogy a szerelmi varázs minden neménél, a kulcs, mely minden zárt felold, egyedül s legfontosabb kelleke az erős, megdönthetetlen hit.

Az isteni hivatásának tudatában Jeanne d'Arc, az orleáni szűz, volt képes csak azokra a hőstettek-re, melyekkel sikerült neki az erős ellenséget legyőzni és hazáját megmenteni. A magnétikus varázserejükbe vetett hitük folytán képesek a «tudós nők», vagy «tudós férfiak» a gyógyításra, vagy egy-két simitással a boldogításra. S ki ne tapasztalta volna, hogy a leghatásosabb és legkipróbáltabb orvosságok sem hatnak, ha a betegnek nincs az orvoshoz bizalma, s bizalma egyszersmind az általa ajánlott orvosságban. Hogy ez tényleg fennáll, s magasabb szellemi köröket is foglalkoztat, élénken bizonyítja Kant is, a nagy königsbergi bölcsész, Hufeland tanárhoz intézett iratában, melynek czime: «A kedély hatalmáról, amely egy-

szerü gondolat által a beteges hajlamok fölött ur tud lenni».

Ilyen csodákat művel a hit a szerelmi varázslat terén is.

Azért ajánljuk figyelembe bevezető tanításunk végén a következő tanácsot:

«Higyj erősen és határozottan magadban és a szerelem mindenkori varázshatalmában».

Ha ezen szabályt szem előtt tartod és jól értelmezed, akkor elsajátítottad a szerelem tudományának és a hódítás művészetének alapfeltételeit.

MÁSODIK RÉSZ.

Magasabb kiképzés a szerelmivarázs tudományában.

I. FEJEZET.

Az emberek vágya a szellemvilággal való érintkezés után.

Midőn az ember félig tudatlan állapotából öntudatra ébredt s megismerte szellemének magasabb képességeit, valamint kedélyvilágának titkos mozgató erőit, gondolkozni kezdett a felől: vajjon ezek a képességek és érzelem-nyilvánulások nem-e magasabb erőnek behatása következtében állanak-e elő, egy olyan erő következtében, melynek létezését ő csak sejteni képes? Azt megértette már az ősember is, hogy teste a végzet eljövételével megszűnik létezni s mint a biblia mondja: porból lett, porrá lesz, de az okozott neki fejtörést, hogy esze, szerelme, szivjósága, ami egész életén át hű kísérője volt; — vajjon a sirba is követi-e őt? Ez a dolog nem hagyta nyugodni. Mivel a lélek az életben része a testnek s annak elválaszthatatlan kelléke, azért ezt — mivel fizikailag nem látszott megsemmisülni — mint a szeretet, hűség és családi hozzátartozóság forrását — halhatatlannak vélték; s ez némi-képen vigaszul is szolgált a hátramaradottaknak. Így keletkezett a halhatatlanság gondolata, mely csak a műveltség legalacsonyabb fokán álló népeknél hiányzik.

A lélek továbbélésének hitéből támadt a vágy,

hogya a drága elköltözött lelkével további érintkezésbe is álljanak. Azt is képzeltek a lélekről, hogy mivel ez a testtől megszabadult, erőben nagyon növekedett s képes élettelen testének nyilvánulásával a hátramaradottaknak tanácsosal szolgálni, vagy segílyt nyújtani. Mert mi lenne természetesebb, minthogy gyermekek, kik a vallásos nevelés befolyásaként hisznek a tulvilági létben: vágnak elköltözött szüleikkel további érintkezésben maradni s részesülni az ő tulvilágból is lehető szeretetükben.

Ez a gondolat már olyan régi, hogy a népek minden költői és gondolkozói számtalan változatban kifejtették.

Az ókori népek hittek az árnyékvilágban, vagyis a földi élet alvilági folytatásában; a rómaiak elköltözötteik lelkét házi-istenként imádták s Laráknak nevezték; Sokrates és Platon fejtették ki legszebben a halhatatlanság elvét az utókor számára. Amint a germánok meg voltak győződve arról, hogy elesett harcosaik földi életüket Wotan Walhalla-jában folytatják, úgy az egyiptomiak a lélekvándorlást, vagyis a léleknek állapotokban való továbbélését, reincarnációját dogmaként fogadták el. A hinduk még ma is hiszik, hogy egy léleknek hét földi életet kell végigélni, míg Nirvána szent testébe jut. Az eszkimók és lappok az északi fény megjelenésekor összebuynak kunyhóikban, mivel azt hiszik, hogy a sugarakban elhalt hozzátartozóik lelke ragyog.

Maga a keresztény vallás, valamint az Izlam is tanítja a lélek örök életét.

A különböző vallások mind eme, már említett tanai még inkább felkeltették a vágyat az emberiségben, a tulvilági lelkekkel való érintkezésre.

Minél inkább meggyőződött róla az ember, hogy testének nemcsak főtartozéka, hanem uralkodó eleme is a lélek, megtudta vele azt is, hogy az egy más, ismeretlen világhoz, a szellemvilághoz tartozik, melynek központja ő, a testtel bíró lélek. Maga Kant is, akit oly szívesen idéznek, egyik művében az «Egy látnok álmai»-ban azon nézetét fejté ki, hogy egyidő-

ben ide is (a földre) s amoda is (az égbe) tartozunk, anélkül, hogy mint földi lények azt tapasztalnók.

Az már régi tény, hogy a tulvilágiak utáni vágy minden emberrel vele születik, melyet különben minden elfogulatlan ember akár magán is tapasztalhattott. Viszont az is tény, hogy a tulvilágiakkal való érintkezési hajlamot varázslatnak szeretik nevezni, s a vele foglalkozót nagyobbára csak guny és gyalázat éri, ami pedig az emberiség nagy inkonzekvenziájára mutat. Csak a legujabb időben dereng világosság a titkos tudományok terén, a hipnotizmus tana és megjelenése következtében, amelyről még más helyen behatóbban fogunk értekezni. A hipnózis által előállított tények és esetek már manapság czáfolatnélküliek s fényesen igazolják, hogy az embereknek erős akarata, tehát tisztán szellemi képessége: a távolban hatni és oly jelenségeket előidézni, amelyet még akár száz év előtt is varázslatnak minősítettek volna.

Mindezekből csak az következik, hogy az eddigelő varázslatnak s bűvészkedésnek tartott tünemények a közel jövőben, mint a természettudományok egyik fontos eredménye, fognak szerepelni.

Hogyha az olvasó könyvünk további fejezeteiben a régi idők varázsmondásaival és alakjaival megismerkedik, akkor azon meggyőződésre fog jutni, hogy mindezen varázslatok egy mély igazságot foglalnak magukban és hogy szerzőjük mélyen bepillantott a rejtelmes világ titkaiba s a természet alapcsodáiba, amivel jóval megelőzte korát. A mi feladatunk tehát az lesz, hogy míg egyrészt bemutatjuk a régi varázstudomány alapelveit, egyuttal a csodás tanokba is bevezetjük az olvasót.

II. FEJEZET.

A szerelem befolyása az embereknek a szellemvilággal való érintkezési képességére.

Az egoizmus ama suly, amely az emberek szellemét a földre rögzíti. Minél materiálisabb egy ember, minél inkább lekötik őt az anyagi gyarapodás

vágyai, annál kevésbé óhajt a tulvilágiakkal érintkezésbe lépni és ha akarna, akkor sem sikerülne neki bepillantani a szellemvilág kapuján, mert az csak annak nyílik meg, aki a földi természetét le tudja győzni s aki Kant szerint: — «ide is s oda is» tartozik.

A szerelem egyike azon értékes adományoknak, melyvel a természet bennünket örökkévalóságunk bizonylataképp ruházott fel.

A szerelem által felülemelkedik az ember a földiek szűk látókörén, s lelke egész átalakuláson megy át. Régi tapasztalat, hogy a tudat: szeretni és szerettetni, széppé teszi az embert; arcza virágzóbb, szeme ragyogóbb lesz és a szerelmes egész lényé vidámságot, életkedvet és gyengédséget sugároz. Tudjuk, hogy a szerelem emeli a férfi energiáját, szellemi képességeit értékessé teszi, egyáltalán egész szellemi élete hatalmasan fellendül. A szerelmes éppen szerelménél fogva, a szellemvilág határán áll. Ezt már az öreg bölcsök is elismerték. A «Nostradamus» egyik régi fordításában a következő áll:

«Szelleme vesznek bennünket körül, bárhol is legyünk. De nem közeledhetnek hozzánk, mivel erős földi szagunk van, amelyvel eltasztjuk őket magunktól, ha már nem tartoznak hozzánk. De ha egy ifju egy szüz iránt szerelemre lobban s ha egygyéválva, nem gondolnak egyébre, mint szerelmükre, tehát az önzés minden tisztátlansága távol áll tőlük, akkor lelkeik égő gyertyához hasonlók, mely körül a szellemelek úgy rajzanak, mint fény körül a lepkék.»

A szerelemmel kapcsolatos szellemi társulásról számtalan monda kering, melyek közül mi csak néhányat fogunk felemlíteni.

IX. Lajos francia király korában élt Párisban egy fiatal, Dupuy de Montvert nevű nemes, erényes, szép és minden lovagi tulajdonsággal ékes ifju. Ez megismerkedett egy aranyműves bájos leánykájával és rögtön beleszeretett a legforróbb, legönzetlenebb szerelemmel. De vele egyesülni semmi reménye sem volt, mivel egyrészt már szülei eljegyezték egy magasrangú hölgygel, de különben is a társadalom

akkori szokásai ledönthetetlen korlátot vontak az egyes társadalmi osztályok között. Egy estéli találka után, amidőn a lovag hazafelé tartott a főváros sötét utcáin, árnyékok vesz észre maga mellett, amely egy ideig a falnál oldalán halad. Űgyet sem vet reá, csak tovább megy, amidőn egyszerre az árnyék alakot ölt s feléje int titokzatosan. Megáll, mire az árny megfordul, gyorsan pár lépést tesz visszafelé, miközben élénken integet feléje. A lovag, hirtelen meglepetésében követi őt, mire három alakka találkozik, akiknek egyike valami csomagot czipel hóna alatt. Az árny hirtelen egy fénysugarat bocsájt ki magából, mire annak fényénél az egyik alakban jövődöbeljének szolgáját ismeri fel, kirántja kardját, mire a szellemtől megijedve, azok futásnak erednek, s terhüket a földre ejtik. Megnézi, s elrettenve látja, hogy kedvese az, összekötözve, s egy kendőbe burkolva. Feloldja kötelekeit, ájulásából felébreszti, s haza kíséri. A jelenés közben eltűnik. Később reájött, hogy jegyese, a gazdag hölgy akarta vetélytársnőjét láb alól eltenni, ki ugyan a tett felderítése után megszökött az országból, de szolgálja kivégeztetett. A király az aranyműves leányának nemességét adományozott, s a lovag így őt feleségül vehette.

Mindenki ismeri a fiatal lovagról szóló mesét, a ki elutazása előtt nevének egy tükröt adott a következő szavak kíséretében: «Ha tisztán mutat, ugy egészséges vagyok, ha pedig vérvörös, akkor meghaltam.» A különböző népek meseköltészetében is nagy szerepet játszik a «hűség gyűrűje», amelynek köve különböző színváltozataiban a távollevő szeretettjének hűségét vagy hűtlenségét mutatja. Mindeme történetnek magva a hypnotismus, melynek igazi lényege és hatása mindig titok marad. A hypnózis az akarat-átvitelen nyugszik, vagy helyesebben egy erős akaratnak egy gyengébb akaratra való reakényszerítésében. Mint mindenütt a világon, a hypnotizmusnál is felmerül a tény, hogy az erősebb akarat egy gyengébb akaratban erőszakosan helyet talál. A szerelemben az egoiz-

mus a saját érzelmeit egy másik lélekbe átplántálni igyekszik s viszont; s így előáll a kölcsönös hypnotizmus, amely néha a szerelem amugy is a talány-szerű terepén csodás eredményeket és hatásokat idéz elő.

A szerelemnél a lélek minden testi hozzátartozékától megszabadulva egyedül akaratának élhet, s ez az elvont cselekvése hozza közel a tulvilágiakhoz. Így támadnak azok a titokzatos sejtelmek, a melyek olyan sűrűn fordulnak elő a szerelmi életben. Ha nem lettek volna Dupuy de Montvert és kedvese között a legbensőbb lelki összeköttetések, akkor azt a jelenést nem látta volna. De az a tény, hogy a szerelmes aranyművesleány abban a pillanatban, amidőn a rablók megragadták, természetsszerűleg lovagi kedvesére gondolt, s az ő akaratára visszatérésre készítette. Abból az esetből, hogy Dupuy de Montvertnek egy szellemlátomás jelent meg, még nem következik az, hogy ilyen valójában létezett is. Az a régi, az összes varázskönyvekben ismerttetett tény, hogy szellemek csak azok által láthatók, akik velők érintkezésbe óhajtanak lépni, míg a többi jelenlevők nem láthatják, — ebből csak az következik, hogy csak olyan idegzetű személy láthatja, aki egy más akaratától befolyásolva van. Azon megjelenések, melyek ilyen állapotban előállnak, nem reális dolgok, csak egy, az emberben rejlő idegen akaratnak fantasztikus megtestesülése. Csak egy magáról megfedkező pillanatban érhet valakit ily látomány.

A spiritiszták azt állítják, hogy az általuk idézett szellemek tényleg kölcsönöznek egy létezett alaktól testet, s mivel erre már nagyon sok tapasztalati példa van, egyszerű tagadással nem lehet e dolgot elhallgattatni. Míg a spiritisztikus megjelenések elhaltak lelkeire vonatkoznak, addig a hipnózis nem távozik el a földi légkörből.

A «varázstükör» és a «hűség-gyűrű»-nek titka abban rejlik, hogy azok valamikor egy élő s kedves személy tulajdonát képezték, s kézbevételekor önkéntelenül is gondolatunk arra téved. Ez a mély jelen-

tősége a jegygyűrűnek is, a kéz ujjának általa való szorítása, a szembe visszaverődő fénye mindig egy bizonyos személyre veti vissza a gondolatokat (vőlegény, jegyes vagy házastárs). Ezen gondolkozásból, mely kölcsönös, mivel mindkét fél viseli e tárgyat, támad az emlékezés.

Ez az oka annak, hogy az ugynevezett «szalmaözvegyek», hogy gondolataikat családi állapotukról eltereljék, lehúzzák ujjukról a jegygyűrűt. De arra nem gondolnak, hogy azáltal elveszítik ama hatalmukat, mely a távollevő feleség vagy férj akaratára befolyással bír.

Egy ismerős hölgygel, J. Amália kisasszonnyal történt meg a következő eset, melynek valódiságáért azon pontokban, hol magam is cselekvő személy voltam természetsszerűleg jótállok, míg másrészt az egészset tények, s megdönthetetlen bizonyítékok igazolják.

Amália kisasszony, aki vagyonos anyjával a fővárosba költözött, beleszeretett egy ottani színház nem annyira tehetséges, mint inkább nagyon szép férfitagjába. A színész, akihez naponta százával érkeztek a szerelmes levelek, ügyet sem vetett a fiatal leányra, akiben pedig több volt a büszkeség, mintsem ő maga közeledett volna. A véletlen jött segítségükre. Az arisztokrácia egy jótékonyági bazárján, amelyben az Adonist, mint elárusítót megnyerték, ugy esett az eset, hogy Amália kisasszony a szomszédos sátrat kapta. Amália tündöklő szépsége csakhamar felkeltette benne iránta a figyelmet, s mivel észrevette vonzódását is, közeledett hozzá, s mert az is nyilvánvalóvá lett, hogy a leány óriási vagyon felett immár önhatalmulag rendelkezik, — komoly szándékot vallott be, s mivel a szülőknek semmi kifogásuk sem volt a jómodoru és szép fiú ellen, hamarosan megtartották az eljegyzést. T. barátunk, aki ugyan nagy művész nem volt, értett a kereskedői ügyekhez, s valóságos fináncz-zsenie volt, a mi ritkaság a festett világ deszkáin. S bár a hölgyek továbbra is ostromolták szerelmükkel, ő állha-

tatos maradt, s szerette jegyesét tiszta szivből s sokszor mondta jegygyűrűjére tekintve: «Ez az én talizmánom, amely engem a gonosz szellemektől megvéd.»

Szerelmük mind mélyebb s bensőbb lett. De az anya szükségesnek tartotta, hogy a jegyesek egy időre távol legyenek egymástól, s Amáliát egy ősnemes, büszkeségükről híres rokoncsaládhoz vitte. A válás után Henrik (így nevezték barátunkat) nagyon szomorú volt, sokkal többet szenvedett jegyese távolléte alatt, mint mutatni vélte. Szokatlan szorgalommal kezdte szerepeit tanulni, amelyekben pedig kevés reménye volt fellépni. Egy este egy kis korcsmában összejöttünk, de Henrik nagyon hallgatag volt s mindig gyűrűjére tekintett, mintha általa menyasszonyával társalogna. Így mentek napok és hetek, tudtam, hogy leveleket naponta váltanak, s hogy szerelmük a távollét alatt csak fokozódott.

Egy este ismét bor mellett ültünk, s Henrik, mint oly gyakran szokta, gyűrűjével szerelmeskedett, midőn egyszer fájdalmasan feltekintett, kezével háját babrálva: «Ah, mit, legyünk ma vigak!» Főlkelt s mielőtt válaszolhattam volna, magára kapta köpönyegét s az enyémet is felsegitette s kimentünk az éjszakába. Egy ismert éjjeli kávéházba tartottunk. A büffében egy szép, kaczer nő ült. Nagyon megnézte őt; s amint egy kis asztalkához ültünk, mondá: «Hej, ez egy isteni nő, s a belőle kiáradó illat, megrészegető.» Ezen idő óta a kávéház mindennapi vendége lett. Hogy miként ment ez tovább, felesleges elbeszélmem. A szép nő, aki az «odeur de femme» által őt teljesen lebilincselé, erősen markaiban tartotta, az eljegyzés felbomlott, anélkül, hogy azt valami nagyon megbánta volna. Nekem azon a bizonyos estén, amikor barátomnak olyan végzeteljes életfordulója keletkezett, sötét sejtelmeim támadtak, úgy, hogy szükségesnek tartottam zsebkönyvemben feljegyezni:

«Január 19-én 10 óra 35 perczkor Henrik fellépant gyűrűjéről s elhatározza eltávozni. 11 óra 27

perczkor megpillantja a B. kávéházban a buffet-hölgyet.»

Kis idő mulva egy levelet kapok Amália kisasszonytól, amelyben magához kéret. Hozzá siettem s beszéd közben ügyesen kikérdezve őt, elmondta nekem, hogy az a család, akihez vendégségbe ment, mióta a «komédiás»-sal eljegyezte magát, nagyon megvetőleg beszélt vőlegényéről, amit ő azonban nyugodtan fogadott, mivel mindig gyűrűjére tekintett, a melynek tiszta aranyából szeretettjének két szeme tekintett reá vissza. Január 18-án egy uralkodó herczeg bejelentette látogatását a családnál, s a háziur elragadtatva a kiváló megtiszteltetéstől, egy ropant fényes estélyt rendezett tiszteletére. 19-én délebben a ház asszonya Amália szobájába lépett és mondá:

— Gyermekeim, Ön tudja, hogy ma nálunk étkezik a herczeg, az asztalnál Ön mellett fog ülni. Ne haragudjon érte, ha arra kérjük, hogy ezen az estén ne viselje a jegy-gyűrűt, mert az a családás, amiben a herczegnek része lenne annak megpillantásakor, Önnek épp olyan kinos lenne, mint nekünk. Amália nem válaszolt; amint a herczeg megérkezett, fehér keztyűje alatt ott volt a gyűrű, de amint az estebéd ideje elkövetkezett, — egy kis habozás után a keztyűvel együtt gyűrűjét is lehozta újjáról.

— Az január 19-én volt? — kérdeztem én.

— Igen. Január 19-én.

— És körülbelül hány óraker?

— Amikor a gyűrűt lehoztam ujjamról, a szalónban pillanatnyi csönd állott be, s rövid pár perczre reá ütni kezdte a nagy fali óra a fél 11-et. Végigfutott a borzadály rajtam. A herczeg szívélyes, sőt nagyon szívélyes volt, szépen udvarolt s amint az udvari szokások szerinti gyors ebédnek vége volt, karját nyujtá nekem s valamit mondott, a szalónba érve, amire hirtelen zavaromban válaszolni sem tudtam.

— S mikor volt az? — kérdém.

Amint biborvörös arcczal megszabadultam tőle,

miel mások is beléptek a szalonba, az óra $\frac{1}{2}$ 12-öt ütött.

Ezen elbeszéléshez nincs mást hozzáfűzöm, mint hogy Amália kisasszony még hajadon; nem hallgathattam el előtte tapasztalataimat, mivel Henrik nem-sokára rá a buffetdámával eltűnt a városból. Az olvasó, ha kissé elgondolkozik az elmondottakon, meg fogja találni a cselekmények között az okozati összefüggést.

Ilyen eset az életben számtalan fordul elő, ami által az ember könnyen reájöhet a lélek képzeletbeli összeköttetésére. S ha már az eleven léleknek is le kell küzdeni a testi akadályokat az egymással való érintkezés lehetőségében, mennyivel inkább szükség lehet arra elholtak lelkeinek megjelenésénél. Egyike a leghíresebb spiritisztáknak Marryat Florence K. a. (a hirneves Marryat kapitány irónak leánya,) írja fellette érdekes könyvében: «Nincs halál» címűben, (kiadta A. H. Dayne.) a következőket: «Mégvagyok róla győződve, hogy mindenki szellemektől van körülveve, a melyeket akarattól, vagy akaratunk nélkül magunk köré gyűjtünk.»

Mivel a szellemek befolyásáról úgy az elhaltak lelkeire nézve, mint az élők életműködésére vonatkozólag már közismert adatok vannak, a szabályok is érdekesek, a melyek a varázslatot hosszú időn át, tisztelgetben tartották, és melyek ma is nagy körben kiváló tekintélynek örvendenek.

III.

A szerelem ébresztésének eszközei.

Sokféle ilyen eszköz van s két főcsoportba oszlanak: a tisztán szimpatikus és azon eszközökre, amelyek a szerelemben bizonyos eredményt elérni óhajtanak.

Mi mindenek előtt néhány, a régi varázskönyvekben ismertetett, mint igen kitűnő hatású eszközt írunk le; melyek az első esetben válnak be:

1. Vegyünk egy kis gyémántkövű aranygyűrűt, csavarjuk be egy régi menyasszonyi ruhából való hatszögletű selyemdarabba és viseljük ezen csomagot kilencz nap és éjjel a szív fölött, az ing és test között, egy fehér selyem zsinóron. Ezen kilencz napon belül igyekezni kell három, legfeljebb hat darab hajszálát megszerezni; éppen annyi saját hajjal fonjuk össze és mialatt ezt a műveletet végezzük, emlitsük háromszor az imádottnak nevét, a ki által szeretettni kívánunk, a legmélyebb érzelmek között, miután a titokzatos Schewa nevet kell kiejtenünk. Az eközben készült fonattal csavarjuk körül a gyűrűt, mialatt felváltva a szeretett nő és Schewa nevét kell mondanunk. Miután a gyűrűt ismét selyembe burkoltuk, arra kell vigyáznunk, hogy az előbbi külső oldal, most belülre kerüljön, viseljük három napig a szívünk felett s ássuk el azon az uton, amelyen azon a napon ő járt. Ez csalhatatlan szere a szerelem ébresztésének.

A szerző ezen példával azt akarja megmutatni, hogy ezek a látszólagosan miszterikus előírások, valójában az emberi lélektan ismeretén alapszanak. A többi receptnél az olvasó ez elsőtől kiindulva, könnyen ki fogja magát ismerni.

A gyűrű az örökkévalóság és a tartós, feloldhatatlan összeköttetés szimbóluma, maga a megpillantás is vágyó kívánságokat ébreszt. Nem ok nélkül kívánja a recept, hogy a selyem egy régi menyasszonyi ruhából való legyen, — mivel általa, a törvényes viszonyra, vagyis a házasságra tereli a figyelmet. A hatszögű csillag tulajdonképpen a régi Drudaláb utóda, ama jelképe, amely hivatva van a gonosz szellemeket elűzni. Az a kilencz nap, amíg viseli a zacskót, gondolataiban közelebb hozza szeretettjéhez; a hajak megszerzése pedig egyenesen személyes közbenjöttet kíván. Ezen folyamatok közepe, melyek mind a szeretett közelébe vezetnek, alkalom adatik a megnyilatkozásra is. Ha az illető már a hajakhoz is hozzájutott s elég ostoba, hogy még mindig nem nyilatkozott, úgy van három napja, melynek végeztével azon utat kell megtennie, melyet előtte

imádottja taposott. Ha oly ügyetlen, hogy azon az uton sem tud imádottjával találkozni, úgy a varázs erőt nyújt neki, hogy másnap kiönthesse szívét azon nő előtt, ki az övét már rég bírja.

A régi varázslók meg fognak bocsájtani, hogy a szerző lerántotta kissé a leplet titkaikról, de ezt a jövőben nem teszi, mivel azt hiszi, hogy ezen bevezetéssel olvasói kezébe adta a kulcsot a következő rejtélyes tanácsok megmagyarázásához.

2. Egy pénteken reggel végy 15 csepp vért saját testedből s hagyjad egy galamb szívével, egy még eddig sohasem használt bögrében összekeverve egy kályhán megszáradni. Azután a masszát tördeld porrá s azon személynek, ki által szeretettni vágysz, add be; körülbelül egy félkanállal egyszerre. Ha a szer az első alkalommal nem használ, akkor ismételd meg háromszor, akkor nem marad el a fényes eredmény. De jegyezd meg, hogy a port nem szabad italban beadni, hanem az ételhez kell keverni.

3. A lovak homlokán gyakran találni egy huskeményedést, amelyet már a régiek is ismertek, olyan vadhusfélét s melyet Hippomanes-nek neveztek. Ezt a szerelmi varázslatra hasznos dolgot gondosan vágd ki egy még használatlan késsel, úgy azonban, hogy sem egy szemernyi bőr, sem egy szál izom ne maradjon rajta. Azután tedd egy fénymázos vadonatu edénybe s tedd a kenyérsütő kemenczébe, azután, hogy a kenyeret onnét kivették. Ha ezt azután magunknál hordjuk az illető személylyel csak megérintetjük, akkor a varázstárgy tulajdonosa iránt mély szerelemre fogja gerjeszteni. Ha azonban sikerül egy darabkát belőle az étel vagy ital közé csempészni, akkor még sokkal biztosabb a hatása. Mivel azonban péntek Vé-nus jegyében áll, ajánlatos a varázslatot ezen a napon teljesíteni.

4. Szerelmi alma. Menj egy péntek reggel napfelkelte előtt a gyümölcsöskertbe, a melyben legkevesebb három almafa van. Ezek egyikéről, — miközben egy szót sem szólva nyugat felé fordulsz, szakíts le egy pirossávos almát, a legszebbet és legnagyobb-

bat, amit telálni tudsz. Ezután ird fel a saját véred-del egy kis papírszeletre a saját vezeték- és keresztneved, valamint az imádott keresztnevét. Azután igyekezz szerelmedtől három szál haját keríteni, olyan hosszut, amiből fonalat sodorva, vele a czédulát átkötni lehessen. Akkor azután ujabb 6 szál hajjal egy második papírszeletet köss át, amelyen csak Schewa neve áll, s zintén saját véred-del írva. Vágd ketté az almát, vedd ki a magokat belőle és az így keletkező üregbe helyezd el a két czédulát, a melyek hajjal át vannak kötve.

Azután a két almafelet egy frissen vágott myrtus ágacskaival szürd össze, s szárítsd meg egy kályhában, míg csak egészen kemény nem lesz, épp úgy mint más aszalt gyümölcs. Azután ilyen állapotban, becsavarva mirtus- és babérlevelekbe, a szerelmes tudta nélkül annak vánkosaiba helyezzük el. Ezáltal sikeresen varázsolsz. Első éjjel szerelmesed nem fog tudni aludni, de maga sem tudja az okát, hogy miért, — második éjjel érezni fogja, hogy szeret, és harmadik éjjel világos lesz előtte, hogy te vagy az, akit szive egész melegeivel szeret.

5. Szt. János nap estéjén, miután kétnapi szigoru böjt által érdemessé tetted magad, ültess el naplementekor 13 szál farkastejet (Euphorbia esula) ezen szárazakat azonban nem szabad tüznél megszáritani, hanem a napnál, s azután porrá törve vegyítsd az ugyan-csak szürke por alaku ámbrával, körülbelül három gyűszűnyit. Ezen keveréket viseld egy még mosatlan zsákban 13 nap és éjjel és azután szórjál pár szemet ama nő vánkosára, akit szeretni vágysz.

Épp olyan hatásos a fecske, galamb és veréb megszáritott szívéből nyert porvegyület.

Fontosak és éppen azért ezen a helyen megemlítendő a gyikkövek. Üss agyon egy nagy szürke gyíkot, a melynek azonban kicsinyekkel birnia nem szabad, egyetlen ütéssel, úgy, hogy az állat fejét meg ne sértsd. Azután tedd a testét egy hangyabolyba, hol azt két három napig hagyd, mire azt a csontvázig lerágha fogod megtalálni. A gyík fejében két vagy há-

rom kis kövecskét találsz. Sikerül neked, bár csak egy kövecscsel is megérinteni a hölgyet, akit előbb ibolya vízzel belocsoltál, — de a nélkül, hogy azt észre venné, akkor hatalmad van rajta, s akkor hét nap egymásután megjelenik képed előtte. Helyezz a hölgy minden cipőjébe egy darab követ, aznap nem tud téged kikerülni.

A leány, aki egy férfit reménytelenül szeret, helyezzen annak cipőjébe egy négylevelű lóherét, azáltal kényszerítve lesz négy napig utána járni, és mi mindent nem tud egy ügyes szerelmes leány egy fiatalemberből négy nap alatt csinálni!...

Ugyancsak kizárólag nők részére szól a következő szer: Varrjon egy piros selyem zacskót s tegyen bele három darab négylevelű lóherét, azután varrja be a zacskót fehér vagy sárga selyemmel. Ha azt úgy el tudja varrni az imádott férfi ruhájában, hogy az szíve fölé jut, akkor minden körülmények között szeretni fogja.

Kissé komplikáltabb, de mégis keresztülvihető a következő eljárás, mely leányoknak ajánlható. Ha egy 70 éves, vagy még idősebb asszony meghal, akkor tégy 12 és 1 óra között a halott mellére egy könnyű posztót, szövetet, viseld azt azután 9 napig a meztelen testeden, néhány csepp vért a bal kezedből csepegtess reája s égesd azután el. A hamu a férfi ételébe keverendő.

A szerelmi bájitalokat mind napfelkelte előtt kell elkészíteni, miután a gyökerek egy holdvilágos éjjel el lettek ültetve, s a szürések is akkor lettek keresztülvive. A kísérletezőnek mezitláb és hajadonfő kell lennie, kíséret nélkül, s a gyökérültetés közben sem az égre nézni, sem beszélni, sem köhögnie nem szabad. Ha utközben a kereső moszatra talál, az jót jelent.

1. Egy nemes érczből való kehely az által válik szerelmi kehelylyé, ha fehér borral megtöltve mutatóujjunkat addig mártjuk belé, míg a bor egészen átissza. Azután csináld meg homlokodon a kereszt jelét nedves mutatóujjaddal, s azután mártsd mutatóujjadat há-

romszor a vízbe, miközben a szeretett nő, vagy férfi nevét háromszor kiáltod.

2. Mákmag, melyet borban feloldunk olyan álmokat okoz, melyek a szeretett személy képét varázsolják álmunkba. Ha még ezen borhoz a vadkörte magjaiból örölt port keverünk, akkor az álom sokkal hatékonyabb lesz.

3. A pacsirta nyelvét szárítsuk meg, s törjük meg porrá, a melyhez egy kis mákot vegyítünk. Ezén keveréket vízben, vagy borban (soha sörben) egy személynék beadva, az a személy rólad álmodik s veled érez.

4. Egy rubinköves arany gyűrűt, melyet legkevesebb egy évig az ujjadon viseltél, a szeretett nő hajára fonva, bocsásd szeretetted nevének háromszori említése mellett egy pohárba, melyben fehér bor van. A pohár szélét érintsd ajkaddal, ezáltal a bor erős bájitalá válik, melynek senki ellentállni nem tud.

5. A szerelmi alma egy darabját törjed finom porrá, s keverj hozzá mákot, valamint három szerencse lóhere összezuzott levelét. Ha ezen port egy pohár italba öntöd, s ezen italt megitatod valakivel, akkor az illető szeretni fog és örökké hü marad hozzád.

6. Ha a jobbszemedet, anélkül, hogy pislantsz, olyan hosszú ideig tükrözteted vissza egy pohár borban, míg egy miatyánkot elmondasz, akkor az, aki szintén a poharat használja, egy hétig reád fog gondolni.

7. A kelkáposzta leve is alkalmas szerelmi bájitalnak, csak hogy kézzel kell a levét kipréselni, s a hordónak még használatlannak kell lennie. Ezen lét minden hideg italhoz lehet keverni, mert meleg italhoz vegyítve az alsótestben heves fájdalmakat okoz. Azért vigyázat.

A szerző, mint jó taktikus, utolsónak hagyta a leghatásosabb receptet, az ugynevezett arany bájitalt, amely az egész varázsbüvészetnek legnagyobb titka. Ezen megbecsülhetetlen szer felfedezése évek hosszú során át tartó kutatás eredménye, s olyan szer, a melyet még egyetlen varázskönyv sem mu-

tathat fel. Figyelmeztetjük azonban az olvasót, hogy ezen recept megértésénél fontos minden betűnek a megfigyelése, mivel a szernek sikere jórészen attól függ; valamint annak könnyűmü elhanyagolása minden munkát hatástalanná tesz, sőt esetleg a kísérletezőt még veszélybe is döntheti.

A nyári hónapokban, új hold első péntekén, déltájban, amikor a nap az ég peremén áll, menj egy olyan helyre, ahol keresztes, vagy egyéb viperák tartózkodnak. Minden szó nélkül, csak gondolataidban elmélyedve, a legelső keresztes viperát, amit látsz, a nálad levő bottal üsd le, és vágd le a fejét; ezt új gyapjukeztyüs kézzel emeld fel, s helyezd egy vörösselyem-zacskóba. Ezt hallgatagon vidd haza, a házküszöbének átlépése előtt dobd el a botot, a mivel a kigyót megölted nyugat felé, és akaszd a viperafejes zacskót egy sötét, de meleg helyre.

A következő éjszaka menj meztaláb éjfel előtt egy mezőre s gyűjts két darab kikericsét, két darab vörös százsorszépet, hat levelét a luczernának, a farkastej ugyan annyi szárát, egy kosárba téve. Azután szakíts le két embermagasságu rózsabokornál egy-egy fehér és vörös rózsabimbót, valamint egy gyenge, kevés tövisű és levelű ágacskát. A rózsákat és egyéb virágot azonban nem szabad a farkastejszárhoz keverni, s úgy a kosárba tenni, hanem csavard egy fehér papirosba, amin a következő szavakat: «Revarin myrtol her kultaba. Schewa» saját véreddel, egy frissen vágott ludtollal ird fel. Az új papirosnak teljesen simának kell lennie. Ebbe csavarva vidd a virágokat és a rózsaszárát haza, tedd a kosarat és virágokkal telt papírt egy asztalra, a mely az ágyfej háta mögött áll, olyan asztalra, a melyen egy gyertya három óra hosszat már égett, s azután magadba szállva imádkozz s feküdj le. Amint felébredtél, meríts a kutból friss vizet és a virágokat öntözd meg vele. Azután mindkettőt tedd azon helyre, ahol a vörösselyem zacskó van viperafejjel és várj éjfelig. Gondoskodj, hogy oly szobában légy egyedül, melyet aznap még nő nem lépett át, azután egy faasztalra teríts egy fe-

hér új papírt, amelyet erősíts meg rajzszőgekkel. Erre a papirosra rajzolj vörös czeruzával egy hatszögletű csillagot, a mely csillag szabadon hagyott részén kívül eső területen kell minden ezután következő munkálatokat elvégezned. A világítást egy ezüstgyertyatartóba dugott régi templomi gyertya szolgálta.

Mielőtt munkához látsz, melyet akkor kell elkezdened, ha az óra tizenkettőt ütött, szerezd be a következő tárgyakat: egy használatlan konyhakést, két új közönséges kést, egy még használatlan fehér üveg- vagy porcellán-csészét, egy ugyancsak új, fekete üvegpalczkot, egy spirituszfőzőt, egy vízzel telt korsót, egy vadonatujs pecsétviasz rudat, és pecsétnyomót, egy kis mozsarat és egy új parafadugót.

Amikor az óra 12-tőt ütött, vess háromszor keresztet, tedd a viperafejet a mozsárba, zuzd meg a gyógyfüveket, a rózsákat és virágokat finom vegyülékké, s tedd szintén a mozsárba. Most lassan törd szét a fejét, úgy, hogy az előbbi anyagokkal teljesen elvegyüljön, tedd azután a mozsarat a spirituszégő fölé, s várd meg míg egészen megszárad, akkor azután a vegyületet egy mozsárba finom porrá törd össze. Mialatt a mozsár a láng fölött van, az új késsel vágd fel felső karodat, s hat csepp vért eressz a csészébe. Ehhez önts annyi vizet, hogy a csésze megteljék; azután az egészet melegítsd addig, míg a víz párologni kezd; előbb azonban a port a mozsárból bele kell töltened. Akkor saját hajadból három szálát égess el a tűznél és tedd be a hamuját a csészébe; ugyanugy tégy a papírral, amibe a virágok csavarva voltak, valamint a vörösselyem zacskóval, amiben a viperafej volt. Azután a csésze egész tartalmát öntsd vigyázva a fekete üvegpalczkba, önts vizet hozzá, míg egészen megtelik s tartsd addig a szabad tűz fölött, míg párologni kezd. Azután dugaszold el egy új parafadugóval, pecsételd el, tedd az ágyad mellé, miután a gyertyát eloltottad s imádkoztál, nyugodtan alhatsz, a kiváló szer a tied immár.

Azonban az «arany bájtalt» még nem szabad

használnod, hanem a drága üveget három napig a sötétben kell tartanod és csak éjjel az ablak elé állítani. Ha ezt háromszor megtetted, akkor a varázslat kész és az italt kedved szerint használhatod. Azonban arra kell vigyáznod, hogy férfinál három, nőnél egy cseppnél többet nem szabad az étel közé keverni, mivel a hatása oly erős, hogy egy elnézés esetleg végzetessé lehet. Gondold meg, az «arany bájital» boldog tulajdonosa, hogy az örök gondviselés, a mely téged ezen drága jószághoz juttatott, nehéz felelősségterhet is bízott rád.

Az itt következő néhány példa legyen jó figyelemzetetésül.

Egy fiatal párisi nemesember, aki ezen italt egy tekintélyes öreg ur ismerősétől kapta, azt hitte, hogy minél nagyobb adagot ad be, annál biztosabb lesz a hatás, s egy hölgynek, ki iránt mély szerelemre lobbant, s ki őt figyelemre sem méltatta, férfiakra részére való adagot adott. Őt cseppet öntött az imádott nő leveisébe s várta a hatást, a mely más, mint odaadó szerelem, — nem lehet. A hölgy alig hogy a levest megette, tágra nyitott szemekkel a férfire néz és kijelenti, hogy ő férfi, és a lovag nő, s úgy kezdett viselkedni, mint egy férfi. A mi fiatal nemesünk megijedt a nem várt hatástól és elmenekült. De a szerencsétlen teremtés olyan dolgokat vitt véghez, hogy később kolostorba kellett vinni, hol erkölcstelen életmódja miatt rövidesen meghalt.

Egy más alkalommal egy fiatal leány egy varázslónőtől jó pénzért egy üveggel kapott az «arany varázssitalból», a mivel megakartta nyerni egy általa imádott férfi szerelmét. A fiatal ember a leány bátyjának barátja volt s gyakran iddögáltak együtt. Egy alkalommal, amikor az imádott fiatalember jövetelét jelezte, őt cseppet töltött a boros poharába. Csakhogy a véletlen úgy hozta magával, hogy a barátok elcserélték a poharakat, s a leány saját bátyja ébredt mély szerelemre nővére iránt. Hogy e bűnös szerelemtől szabaduljon, a Dunába ölte magát, — a leány

pedig nemsokára megőrült. Ez az eset Regensburg-ban történt meg.

Ezekből a példákból láthatja a figyelmes olvasó, hogy mily elővigyázattal kell az «arany bájital» báni, nehogy másokra veszélyt hozunk vele.

Megjegyzendő még, hogy az üveg elkészítésétől kezdve csak egy évig tartja meg erejét, azután hatását veszti. Ezután a folyadék használata merőben eredménytelen, jó tehát idejekorán a megújításáról gondoskodni.

Ezen fejezet végével még egy hatásos anyagot akarok ismertetni, a mely a barátságot képes felkelteni. Néha ugyanis a barátság sokkal többet ér, mint akár a szerelem, s esetleg lépcső is lehet a szerelem várához.

A recept a következő: Süss mézből, fűszerből és buzalisztból egy kenyeret, napfelkelte előtt, ird rá mindkét személy nevét, hagy két napig a tiszta égbolt alatt az ereszen feküdni, és akkor vedd napfelkelte előtt kezudbe, törd ketté és mondd el a következő imát: «Óh Adonay, óh Jebaoth, Isten engedd meg, hogy X. és Y. olyan jó barátok lehessenek, mint a bibliai Dávid és Jonathan.» Akkor azután arról gondoskodj, hogy a kalács mindkét részét az illetők meg egyék, akkor olyan jó barátok lesznek, mint a történelemben Castor és Pollux.

IV. FEJEZET.

Azon eszközökről, amelyekkel a szerelmet megörizni lehet.

Ha valaki szerelem gerjesztése czéljából eszközökhöz, szerekhez folyamodik, annak a másinak olyannak kell lennie, akiben van hajlam a szerelemre, s természete nem visszataszító, vagy pláne mogorva, mert akkor minden szer hatástalannak bizonyul. Ha egy ilyen teremtést valaki megszeret, s magáévá teszi, hamar megundorodik is tőle, s szabadulni akar akár a szerelem, akár a házasság bilincseiből. Éppen úgy, ha

egy asszony csupa önzés és házsártosság, ne csodálkozzék azon, hogy férje idővel megunja őt s a veszedések a házban napirenden lesznek. Azért a teljes nyíltság és a kölcsönös bizalom az alapfeltételei a szerelemnek és a szerelem tartósságának. Mindenekelőtt a magunk természetét kiismerve, le kell győzni önézésünket, csak ott, hol ez sikerült, lehet teljes a béke. Ennek elérésére törekedni kell a házasságfeleknek, s ezt elérendő mesterséges uton, figyelmébe ajánljuk az olvasóknak a következőket:

Végzetetlen örök szerelmet fentartani házasságfelek között csak úgy lehet, ha követjük az alábbi tanácsot.

Esküvőd napjakor, ha a nap leszállt, végy egy him és egy nőstény házigalambot, vágd le őket, s véruket öntsd egy még használatlan csészébe; aztán saját véredből is néhány cseppet keverj hozzá s dobd feleséged hajának egynehány kezéd ügyében levő szálát bele. Azután a biblia első fehér lapját tépd ki s ird reá egy libatollal, galambvérrel a következő szavakat: «Ahova te mégysz, oda akarok én is menni, ahol te maradsz, ott maradok én is. A te néped: az én népem, a te istened: az én istenem. Ahol te meghalsz, meghalok én is, ott akarok eltemetve lenni. Az Isten tegye meg ezt nekem, csak a halál választ el engem s téged.» A papirozt tömjénnel füstöld meg és tedd a nász-ágy párnája alá. Ezeket a szavakat ird folyékony viaszszal egy fehér borospohár talpára is és önts belé vörös bort. Annak felét idd ki magad, a másik felét igya meg hitvestársad, akkor béke lesz a házban és szerelmek nem fájrad el soha.

Ha azonban az asszony, ura szerelmét egy még hatásosabb szerrel akarja a maga számára biztosítani, akkor vegyen napfölkelte előtt egy fürdőt, lehetőleg a nászéjszaka utáni napon és hét darab égő szenet tegyen egy termékeny almafa alá. Azután vizet szórjon a szénre, s mialatt annak gőze leszáll, írja a következő szavakat egy tiszta viasztáblára: «Amilyen az almafa a vadfák között, olyan az én barátom a fiatalok között». Azután dobjad a

viasztáblát a szénre és mialatt szétfolyik, szakítsd le azt az almát, amelyik legjobban van a füstnek kitéve, és ezt add a férjednek megenni. Ugyanezt az eljárást lehet egy virágzó almafa alatt követni, a mikor azonban a férjnek a virágot, melyet a szénfüst legjobban érint, kell kétszer másnap megszagolni.

Kiváló szer arra, hogy egy férj a feleségét mindig befolyása alatt tartsa, a már egyizben említett kigyókö. Ha pl. az asszony egy hosszabb utazást akar nélkülözni tenni, akkor elutazása előtti éjjel annyiszor érintsd meg a kigyókövel, ahány napig távol akar maradni. Minden este azután tedd a kigyókövet ágyadba, melléd és kopogj vele, mialatt egy gyertya ég a halószobában első nap egyszer, másnap kétszer s így tovább az éjjeli szerény márvány peremére. Akkor éjjel feleségedről fogsz álmodni, s ő álmodban tanácsokat fog tőled kérni, s elmondja élményeit, s utasításaidat követni fogja, anélkül, hogy tudná, miszerint tőled kapta azokat. Egy feltételhez van köteve csak a dolog, hogy legkésőbb 11 órára már haza kell menned s nem szabad annyit innod, hogy megrészegedj. Ugyanezt az eljárást követheti az asszony is, de csak akkor hatékonyan, ha aznap senkiről rosszat nem mondott, s férjének képét maga mellé teszi az ágyba. Ezen dolog áldásos hatásáról szóljon a következő példa:

Kölnben élt egyszer egy gazdag kereskedő, a kinek felesége egy előkelő patriczius leánya, nemcsak szépséget, de pénzt is hozott a házba, aki a mellett okos asszonyka is volt, aki értett a titkos művészetekhez is. Az évek multak és a kereskedő vagyonosodott. Ekkor egyszer egy augsburgi kereskedőház megbukott, ahol ő erősen érdekelve volt, s úgy látszott, hogy vagyona felét elveszti. Ezért postakocsit rendelt s elhatározta, miszerint elutazik, hogy megmentse azt, ami még megmenthető. Az akkori időben az utazás Köln és Augsburg között gyorskocsival tíz napig tartott. Mialatt az utazási előké-

születeket teszi a férj, az asszony megszerzi a kigyókövet, amelylyel éjjel férjét hatvanszor megérinti. A kereskedő másnap elutazott. Az asszony férjének képét ágyába teszi, s összes barátnőivel szakít, hogy ne legyen alkalma a pletykára. Minden éjjel hívja urát a kigyókövel. Harmadnap a férje gondterhes arcczal mondja, hogy egy 13.000 forintos váltója esedékes és nem gondoskodott még a fedezetéről. «Majd elintézem», válaszolt reá az asszony. Másnap titokban elzalogosítja minden ékszerét, s midőn a váltót férjének egyik esküdt ellensége bemutatja, nevetve fizeti ki az összeget, úgy, hogy az egészen elhalványodik, mivel azt remélte, hogy ezuttal tönkretelheti konkurensét. Azalatt levelek érkeznek, amelyben férje arról értesíti, hogy Augsburgban minden jól megy, a legtöbbje megmenthető. De arról az asszony már álmában értesült. Mivel azonban a dolga jól megy, barátaival egy görbe napot csinált, úgy, hogy csak reggel kerül haza szállására. Felesége kopog, kopog, de férje csak nem jelenik meg álmaiban. Gondolkozik, hogy lehetséges az és vesz három gyertyát tiszta viaszból, olyan vastagot, mint jeggyűrűjének kerülete. Ugy este 11 óra felé gyűrűjébe dugja a gyertyát, a másik kétőt reáragasztja az éjjeli szekrény márványára, mögéjük állítja férje képét, meggyújtja a gyertyákat, mákot hint a láng felé, s háromszor hangosan szólítja férjét a nevére. Azután lefekszik, de a gyertyákat egész tövig elengedi égni. A kereskedő vig czimborák társaságában egy korcsmában ül, nők között s az egyiknek erősen teszi a szepet. Éppen ivásra emeli poharát s másik karjával a szomszédnőjét karolja át, amidőn nevét hallja említeni, — elhalványodik, a kancsó kiesik kezéből és mély álomba merül. Ugyanazon éjjel újból megjelenik feleségének álmában s mindent beismer. Amint az óra egyet üt, a kereskedő felébred, s halálra rémült barátaikat ott hagyva, haza siet. A következő két napon elintézi ügyeit, s a legközelebbi gyorspostával hazasiet. Elképzelhető, mennyire megvult leve, midőn felesége

nemcsak a beváltott váltót mutatta meg, amiről ő nem is irt, hanem még mulatozásaiért is jól megmosta a fejét. Az okos asszony titkát férje előtt csak évek múlva fedezte fel, s ezen tapasztalata folytán hü és gyengéd férjet szerzett magának.

Szerelmet nem-házaselek között megtartani szintén lehetséges, azonban arra kell ügyelni, hogy a gyengéd kötelékek, melyek őket összefűzik, ne lazuljanak meg. Az a régi, jó szokás, hogy jegyesek egymást naponta felkeresik soraikkal, innét nyeri magyarázatát. Mert már maga az irás ténye is eleget ad arra, hogy az ember gondolatait kedvesére irányítsa és összpontosítsa, s élénken lelkiszeméi elé állítsa őt. Levelezésben álló egyéneknek vannak erős megegyező pontjaik, melyek őket összetartják, s minél inkább lazul ez a pont, annál ritkább lesz a levélváltás, míg végre egészen megszűnik, másrészt az iráslustaság igen gyakran jele az elhidegülésnek, a mely sürű levelezésnél nem fordulhatott volna elő. A mohamedánok, mivel vallásuk tiltja az Isten képének ábrázolását, az irásnak is ellenségei, mert — úgy mondják — egy levélben kidomborodik, mintegy megelevenedik az ember egyénisége. Mivel azonban a lélek isteni adomány, azért óvakodnak olyan levelet írni, amelyben valami van saját maguk érzelmi világából. Azért nem találunk a mozlimok leveleiben egy szívből jövő hangot sem, az egész csupa irázis és semmi realitás. Ha már egymástól távol álló emberek levelezése folytán is rokonszenv fejlődik ki, mennyivel inkább áll ez be azoknál, akik szeretik is egymást. Ezért szorgalmazták, szerelmesek, a leveleket, mert az biztos kapcsa érzelmeiteknek.

Rendszerint az egyik fél, mondjuk a nő levele épp úgy, mint beszéde, hosszadalmas és kimerítő, s ugyanazt követeli meg a férfitől is, ki sokszor nincs abban a helyzetben, hogy ezt az óhajt teljesítse, akkor a következőképpen segíthet magán:

Vegyél száz jól levágott fehér levélpapírt, amit a boltban egy leány adott el neked, és belsőszedben vidd haza. Vedd ideáloed és a te arcképe-

det s arcczal szembe helyezve csavard piros se-lyemdarabba és helyezd a levélpapírok közepébe, mi-után felírtad a borítékra mindkettőtök nevét. Akkor azután add át «Ő» neki a csomagot, hogy felbontat-lanul tegye a feje alá egy éjszakán át; s tedd ezt te viszont, akkor nem szükséges többet, mint két szót minden lapra írnod, az kedvesed szemében fel fog érni egy egész levéllel.

Kést, ollót, tűket ne ajándékozz szerető sze-mélynek, mindazok rövidesen elvágják, vagy leszur-ják a szerelmet.

A kedvesed kötényébe ne töröld a kezed, mi-vel elszárad tőle szerelmed.

Ha egy leány úgy veszíti el a kötényét, hogy annak madzagja eloldódik, akkor kedvese reá-gondol.

Ha egy leány valamelyik ruhájának varrása kö-zepette tüjét eltöri, akkor abban a ruhában meny-asszony lesz.

Ha egy tűt rögtöni használatra kérsz, ne kö-zönd meg, mivel megszurja barátságodat.

Czipőt szerelmesednek sohse ajándékozz, külön-ben szerelme megtanul menni.

Ha a kávé, vagy teán nagy hólyag uszik, akkor ez egy csókot jelez, amit a leánynak valaki adni szeretne. Ha a hólyag a csésze közepén pat-tan el, akkor nem kapja meg, ha pedig a szélén, akkor megkapja a csókot.

Nyitott koszorut ne ajándékozzunk el soha, az-ért kell a mirtuszkoszorúnak is zártnak lennie.

Aki a házasságban a húst vágja, az marad ur a háznál; fiatal férfiek, tanuljatok meg transchirozni!

Két leány, ha szereti egymást, ne mosakod-jon egy edényből s ne törülközzenek ugyanazon törülközőbe, különben össze fognak veszni.

Ahol az asztal a lakásban ingadozik, ott az asz-szony az ur a háznál.

Az esküvői ruhát a menyasszony ne varrja maga, sem semmi darabját a nászruhának.

A nászágynak párnáit az asszony maga töltsse meg

tollal, mivel ha más teszi, úgy verést fog kapni a házasságban.

Ha az esküvő napján esik az eső, akkor lesz gyermekáldás.

Az esküvői lakomából a menyasszony dugjon el egy darab kenyeret, akkor sohasem lesz szükség a háznál. Azonkívül egy pénzdarabot, lehetőleg ara-nyat is hordjon magánál. Ugyanaz ajánlható a fia-tal férjnek is.

Aki abban a pillanatban, amidőn az esküvőnél kezdet fognak, nagyujját felültartja, az lesz ur a háznál.

Aki az esküvőnél nevet, az sirni fog a házasságban.

A jegyések az esküvőnél álljanak szorosan egy-más mellett, különben közülük férközik a békét-lenség.

Az új otthonba érve, vezesd feleségedet há-romszor a takaréktűzhely körül, s ő rakja benne az első tüzet, akkor mindig öröm és boldogság lesz a házban.

Ne végy bölcsőt vagy kocsi, mielőtt gyermeked születne, különben elmarad az istenáldás.

Az újszülött leánykát először az apja csókolja meg, akkor szerencséje lesz a férfiaknál, ha kis fiu ingét adják reá, akkor sok udvarlója lesz.

A duplarózsa, vagyis olyan rózsa, melynek szá-rából még egy bimbó nő ki, szerencsét hoz, a ki megtalálja, még abban az évben eljegyzik.

Itt kell még megemlítenünk a fétisizmust is, amit újabb időben oly nagyon szeretnek eltűköljni. Ez abban áll, hogy a szeretett nő, vagy férfi egy ruhadarab-káját a csupasz testünkön hordjuk, azt mintegy szent-ségként imádjuk, csókoljuk, becézzük. Ez a bálvá-nyozása a zsebkendőknél, harisnyáknak, stb. egy na-gyon egészségtelen hajlam szüleménye, amely azon a régi hiten alapszik, hogy az, aki kedvesének va-lami reális részét hordja magánál, az uralkodni is tud rajta. Befejezzük ezuttal ezen fejezetet is, hogy áttérjünk a következőre, amely a legrejtettebb és

legnagyobb titkokat foglalja magában.

Ezen fejezetben tárgyalva lesznek azok az anyagok és eszközök, melyek hivatottak arra, hogy elpusztítsák a szerelmet, megöljék az érzelmeket. Itt már a mágiára van szükség s ezáltal bejépünk a négy ország birodalmába s tárgyalunk mindent, ami avval összefügg.

Mivel a következőkhöz a feltétlen hit szükséges, a gunyolódók elűzésére idejegyzem azokat a szavakat, amelyek elűzik őket s hívőknek védőbástyaként szolgálnak:

«Schewa hirarcar magil aramech haran.»

És most, hű olvasó, tedd a könyvet félre és készítsd magad elő magadbaszállással a következőkre, s csak holnap este vedd újból kezedbe, ha a nap már lement.

V. FEJEZET.

A szellemekről és azok rendjéről.

Földünk, valamint a földet körülvevő légtér, tele van láthatatlan szemmel s érzékeinkkel fel nem fogható lényekkel, akiket bár nem látunk, de működésüket tapasztalhatjuk. Ezen szellemeket megismerni, s a velük való érintkezést elsajátítani tanít meg bennünket Salomis nagy könyve, akinek a föld és az ég összes szellemei alá voltak rendelve. Meg kell mindenekelőtt jegyeznünk, hogy elhaltjaink lelkei nem számítanak a szellemek közé. A szellemek egészen önálló lények, akiknek sohasem volt testük, s akik sohasem voltak emberi testben. Az elhaltak lelkei, bár szintén visszatérnek meghívás folytán a földre, megjelenésük inkább családias, míg a szellemeké, éppen mivel senkihez sem tartoznak, általános jellegű. A leginkább számbajövő szellemek az elemi szellemek, akikről már Mózes 7-ik könyve is (Muragil kéziratának XIII. 9374. száma) megemlékezik:

«Az angyalok azonban, követve az Ur paran-

csát, a földre szállanak, s követik az Ur parancsát; mivel azonban a föld már megvolt teremtvé s már teljes pompában virágzott, úgy az angyalok csak vándoroltak s énekeltek. Az Ur azonban azt gondolta, hogy legyen valaki, akinek a földet adja, s aki ott ur legyen rajta s az Ur szava elhangzott és mondá az angyaloknak: «Gyertek mind vissza hozzám, mert nem tettek az a világ, amelyet megteremtettem.» De az Ur másodszor is hiába szólt, az angyalok tovább vigadtak. Erre az Ur megharagudott és bőszültlen kiáltá: «Ugy tehát legyetek lekötve a földhöz, a tűzhöz, a vízhez és a levegőhöz és rettegjetez azoktól, akik a ti hivatástokat ismerik». Szárnyaik eltűntek s egyeseket a lángok, másokat a vizek, a többieket a levegő ragadta el...»

Ezek az ugynevezet elemi szellemek, akik elválaszthatatlanul egybe vannak kötve az ő természeti folyamatokkal, azonban mindannak daczára megtartották hatalmas földöntuli erejüket. A következőkben meg lesznek írva az elemi szellemek egyes kategóriái, valamint a formái, a melyek az ő idézésükre alkalmasak. Salomis könyvében benne van az idézésnek három formája, ami azért szükséges, hogyha az elsőre a szellem meg nem jelenne, folytatólagosan lehessen alkalmazni a másodikat és harmadikat. Mindama szabályokról, melyek a szellemidézéssel összefüggésben állanak, ebben a fejezetben szó lesz.

1. A földi szellemek.

Ők a föld mélyében laknak, a kietlen üregekben, tűz és világoosság nélkül. Óriás a termetük, hangjuk olyan, mint a menydörgés, megjelenésüknél a nap első-tétül és a föld megmozdul. Nem ellenségei az embernek, sőt nagyon szívesen szolgálnak neki, hogyha hívővel van dolguk, s olyant kér tőlük, ami módjukban áll. Az ő hatalmuk alá vannak rendelve a föld erei, az összes kőzetek és érczek, azon mértékig, ameddig nem a tűz által kell előállítva lenniök. Tehát bátran

kérhetsz tőlük ezüstöt, aranyat, gyémántot, vagy kőszenet, de nem pénzt, vagy gyógyvizeket. Iszonyu erejük van, éjnek idején hatalmas palotákat emelnek maguknak, s a hozzávaló követ vállaikon hordják; de nem szabad a tengeren áthaladniok, mivel itt a vízi szellemek az urak, valamint a tengerfenék alatt sem mehetnek el az egyik földrészből a másikba, mivel itt meg a tűz-szellemek az urak. Az ő fejedelmük, aki egy erőszakos szellem: Astaroth; nagyon büszke, s szereti, ha királynak hívják. Üdvözöld tehát őt barátságosan, mivel tőle függ, hogy alattvalói engedelmességednek óhajodnak. Azért a te hívásodra megjelenő szellemet kérdezd meg, hogy ő is Astaroth-e? ne bocsátkozz addig semmi más szellemmel tárgyalásba, míg ő meg nem jelen, s ezt legkésőbb a harmadik felszólalásig meg is teszi. Az összes szellemek vágnak a szerelem után, ami nekik el van tiltva, áldozd tehát föl neki egy részét szerelmednek, vagy legalább szeretetednek, akkor híven fognak szolgálni téged.

A z e l s ő i d é z é s: Adonaj, Elohim, Jehova, Sela, Sela, a föld remegjen és megmozduljanak a völgyei, a hegyek omoljanak és oda hulljanak a dombok is. Téged hivlak, Sötétség királya, akinek nevétől a sötétség barlangjai visszhangzanak és megremegnek a föld árnyai. A föld fiainak kényura, Astaroth, Astaroth, Astaroth! Jelenj meg előttem, mivel én beszélni akarok veled, Astaroth!

M á s o d i k i d é z é s: Adonaj, Elohim, Jehova, Sela, Sela. Nem hallod, Sötétség ura, a borultság ura Astaroth, Astaroth? Ugy találjon hívásom, mint az örök szólam, mely a velőt rázkódtatja, hogy remegj a bölcsesség szava előtt. Fel hozzám a napfényre, az Erő nagy nevében hivlak: Astaroth, Astaroth, Astaroth!

H á r m a d i k i d é z é s: Elohim, Adonaj, Schewa. Hármasan égő fény törje át az éjszakai sötétséget. A lobbanó láng égesse csontjaid; rögtön jer hozzám, szellemek ura. A földi hatalom királya. A legerősebb varázslat kényszere huzzon ide téged; amint ezt a darab földet szorítom markomban, úgy ragadlak meg téged s kényszerítlek szolgálatomba, Pythona, Tabost,

Gnomus és Zariatnatnik nevében. Téged hivlak Astaroth, Astaroth, Astaroth!

A szellemeket idézzük éjnek idején, még pedig lehetőleg a szabadban, ott, ahol két egyszerű ut keresztezi egymást. Ha az idézést szobában óhajtod véghez vinni, egy holdfény minden sugarát el kell zárnod ablakod elől; szobádat azonkívül földdel kell vékonyan behintened, s az idézőnek egy kis dombon kell állnia, kezében egy marék földet szorongatva.

A földi szellemek megjelenése földrengés közepeztette szokott megtörténni, az idéző azonban ne ijedjen meg, hanem amikor a szellem megjelent, dobjon rá egy kis földet; ez elsősorban is hatalmat ad neki a beszélésre. Ne felejtjük sohasem a szellem nevét kérdezni, feltételezve, hogy ő Astaroth. Mivel az elemi szellemeknek szokásuk, hogy álnevet nem használnak, így tévedés a név bemondásánál ki van zárva.

Mint minden elemi szellem, egy a földi szellemek is egy talizmánhoz vannak kötve, amelynek boldog tulajdonosát, ha az illető nem is hívó, vagy beavatott, híven szolgálják. A földi szellemek talizmánja egy ezüst lakat arany kulcsossal, amely egy földalatti üregben egy megbecsülhetetlen értékű gyöngylánczccsal van egy márványfalhoz erősítve. Dacára a szerző szorgos kutatásának, ezen hely felől többet nem tudott meg, minthogy azt csak úgy lehet megtalálni, ha egy férfit egy szőke 14—15 éves kékszemű fiú kíséri.

A lakatot csak egy ilyen fiú keze távolíthatja el onnan. A szellemeknek szigorúan megvan tiltva rejtek-kastélyuk helyét elárulni, azért óvakodni kell azt tőlük megkérdezni. A földi szellemek, akiket az idéző később meg fog ismerni, jólelkűek, csak tulzók pajzán jókedvükben. Azért jó őket mindig kedélyben tartani, amit a következőképpen lehet elérni:

Amint a szellem megjelent, féjelem nélkül lép hozzá és egy erős szakitással tépj le egy darabot ruhájából. Akkor menj visszafelé, a szellemet merően

nézve, régi helyre vissza s tedd a ruhafoszlányt lábad alá s állj könnyedén reá. Amint azután kérdéseid következtében a szellem méregbe jönne, úgy lépj erősebben a rongyra, amittől menten megszeliidül, s olyan jámbor lesz, mint a kezesbárány.

2. A tüzi szellemek.

Ezek nagyon bosszuálló, gonosz természetű szellemek, amelyekkel nagyon elővigyázatosan kell elbánni.

Az ő világuk a föld belseje, amely tudvalevőleg tüzes állapotban van; az ő birodalmukba tartoznak továbbá az összes lángok, és tűzcsóvak a földön, minden kovács- és lakatosmunka. Az ő művészetük éppen olyan nagyszabású, mint a milyen a boszuállásuk és ravaszságuk. Nem nagy termetűek, hanem igen mozgékonyak és fürgék, sietség és gyűlölet az ismertetőjelük, nem szeretnek hosszabb ideig egy helyen tartózkodni, azért röviden kell velük tárgyalni. Uruk neve Baël és a szellemek világában olyan nagy ur, hogy mindenhatónak képzei magát. Éppen azért nehezebben jelenik meg az idézésre, mint Astaroth, az első meghívásra rendszerint egy alárendelt tűziszellemet küld, aki őt kimentí, s megjelenését mint lehetetlent jelzi. Ne hagyj azonban magad ezen küldöncz szavaitól befolyásoltatni, hanem maradj meg azon óhajodnál, hogy Baëllel akarsz személyesen tárgyalni. A tűziszellemek idézésének módzatai a következők:

a) Első idézés. Lobogó láng, fénylő parázs lobogj fel a világ mélyéből. Tüzes ut vezessen téged hozzám, nemes uralkodója, hercege, a tűz birodalmának; Baël, Baël, Baël, Adonaj, Elohim Schewánál, én szólítalak!

b) Második idézés. Gőz emészsze meg a lobogó parazsat. Vízárak fulaszszanak meg, a tenger árja törjön be birodalmadba Baël, Baël, Baël, ha nem hallgatod meg szavamat és nem jelensz meg előttem fényben és uralkodói pompában.

c) Harmadik idézés. Gyujts világot, tartsd balkezedben előtted és nedvesítsd meg jobbkezed nagy- és mutatóujját, amellelt beszélj lassan, de emelkedett hangon: «Büszke vagy az utat megtalálni, amelyikre az én akaratom téged hív? Vagy te elég hatalmas nekem engedelmeskedni, hogy te engem kintzol? Adonaj, Elohim Schewa nevében én erősebb vagyok, mint te, tüzes fejedelem. Ha nem fogadsz mindjárt nekem szót, akkor oltódjék el a te fényed, mint ezen láng. Két ujjal megsemmisítelek, ha tovább vonakodol s daczolsz velem; (itt emeld vízbemártott ujjadat a gyertya felé) Baël, Baël, Baël!»

Ezen meghívásnak, illetőleg idézésnek, ha mindent így pontosan mondtál el, nem fog tudni ellentállni. Gőz száll a földből és tűz-sugarak fénylenek ki: Baël megjelenik. Bizalmatlanul, idegesen néz körül, mint a tulságosan elfoglalt és kényes emberek, kik azt hiszik, hogy nem nekik megfelelő társaságba kerültek. De ne zavartasd magad ezáltal, maradj nyugton és kényszerítsd a szellemet is azáltal nyugodtan maradni, hogy nedves ujjaidat a fény felé közelíted. Tűziszellemeket csak egy elsötétített, egy szál gyertya által megvilágított szobában lehet idézni. Baël, ha már egyszer megjelent, másodizben nem igen fog megjelenni neked, hanem egy alárendelt szellemet küld maga helyett, akinek azonban nyugodtan parancsolhatsz ura nevében is. A tűziszellemek éppen ravaszságuknál fogva, kiválóan alkalmasak szerelmi dolgokban minden szolgálatra s hivatásuknak megfelelően, a szerelem tüzeit is meg tudják gyujtani. Ha szerelmi czélokra akarjuk használni, úgy legalkalmasabb idő erre az, ha a hold a szüz jegyében áll. Különbön is lehetőleg kerülendő Baëlnek télviz idején való idézése, mivel esetleg megharagudva, valami durvaságot engedne meg magának. A tűziszellemek talizmánja az ugynevezett »nagy tűzkő«, amelynél ők esküsznek, de amelynek rejtékelyét épp oly tilos elárulniok, mint a földi szellemeknek a kastélyukat. Salomonis foliójában találunk egy mondatot, ahol erre nézve czélzás foglaltatik:

«Egy ház áll a mélységben, tűz a teteje és lángok a falai. A vakot egy tüzes fonál vezeti odáig, amely a nagy kőnél végződik, minden tüzek forrásánál.»

De ez oly határozatlan megjelölés, hogy balgaság volna utána indulni. Elegendő, ha az ember tudja a varázslati módokat, amelyekkel Baëlt idézni lehet.

3. A légi szellemek.

Ezek vad, durva alakok, amelyek az embereknek csak kellemetlenséget szoktak okozni, azonban erő tekintetében igen közel állanak a földszellemekhez. De azért akadnak közöttük gyengéd, szívélyes szellemek, akik nem igen látszanak illeni a többiekhez, s gyors felfogás, simulékonyság és találékonyság által tűnnek ki. A légi-szellemek uralkodnak a föld egész levegővel fődött területén és azért a legkönnyebben idézhetők meg üzenetvétel céljából is; sőt mondhatnám különösen azért, mivel gyorsaságuk olyan nagy, hogy azt le sem lehet írni, csak az a kellemetlen, hogy kényszeríteni kell szinte őket a parancs teljesítésére, mert ellenkező esetben, mint a kőválygó gyerekek, itt is, ott is megállanak. Az ő uralkodójuk Ariél, egy diplomataszerűen sima szellem, aki mindig mást mutat, mint tesz s a legmézesebb szavai mögött is rejthet valami gonoszságot. Tehát nem kell addig elengednünk, míg valami határozott ígéretet nem kaptunk tőle.

Ha Ariélt akarjuk idézni, egy viharos éjjelt kell bevárunk, amikor sem csillagokat, sem holdat nem látunk. 11 órakor éjjel menjünk a szabadba egy kis dombra, ha lehetséges, egy kerekded emelkedésre. Tépd ki inged azon részét, amelyben a monogramm van bevarrva, erősítsd meg a darab vásznat egy boton, amelyet a földbe szurtál, úgy, hogy az egész egy zászlóhoz legyen hasonló. Ezen bot körül húzz egy frissen vágott venyigével egy kört, állj beléje s maradj meg nyugodtan, míg éjjél beköszönt. Akkor

balkezdeddel ragadd meg a botot és jobbkezedet nyujtsd ki kelet felé, úgy, mintha valamit meg akarnál fogni vele, akkor azután erős hangon mondd el a következő szavakat:

«Rohanó vihar, mely a világok körül vándorol, hallgasd meg szózatot és kiabálásom, csak egyet akarok, csak egyet tartok kezemmel: Ariel, Ariel, Ariel!»

A vihar akkor egy pillanatig megszűnik, hogy rögtön rája megujult erővel tovább dühöngjön. Arra vigyázni kell, hogy a boton levő vászon rajta maradjon, mivel különben az egész idézés hiábavaló. Ha 7 percz alatt nem válaszolt, úgy ugyanolyan módon mondd el a második idézetet, miután két izben magad körül megfordultál, — a következőképpen:

«Két felhő az égen, két csepp a felhőben, számtalan szellem, a tomboló viharban, az én kezemben egy csupán: Ariel, Ariel.»

Rendes körülmények között a légi szellemkirály már a második szózatra megjelenik, ha azonban még mindig vonakodna, úgy újabb 7 percz múlva a harmadik idézést kell elmondani az első kettő módszere szerint:

«Dühöngjetek viharok, szélvész szellemei ordítsatok dühösen, sohse ijeszt meg hangotok, ahol te is kése! Ariel, Ariel. Én hivlak téged, a te urad, azon örök szent név utján, melytől minden szellem s te is remegsz: Ariel, Ariel!»

Erre a felhívására kétség kívül megjelen. A légi szellemek talizmánja egy arany gyűrű, a bölcsek kövének ez ideig egyedül előállított darabjával. A felől, hogy ez hol van, nincs semminemű hírünk, de azért jó a szellemeknek ezt a dolgot megemlíteni, mivel kincsükre szörnyen féltékenyek.

4. A vízi szellemek.

A legalsóbb rendű szellemei az elemi szellemeknek, s csak az fordul hozzájuk, akin már a többi nem segített; ámbar az ő idézetük sem nem szükséges, se nem hasznos. Mert bár reájuk van bízva a tenger

mérhetetlen kincse, s ők evvel szeretnek is az emberek előtt kérkedni és eldicsekedni, de a gondolkodásmódjuk olyan alacsony, az eljárásuk olyan közönséges és megbizhatlan, hogy e könyv szerzője nem győzi eléggé figyelmeztetni olvasóit, illetve óvni attól, hogy velök összeköttetésbe lépjenek. Ehhez járul még az is, hogy hatalmuk nem valami nagy, s hogy mindenki, aki a légi szellemek titkát ismeri, szivesebben fordul hozzájuk. Tehát e könyv szerzője nem is közli a vízi szellemek idézésének módját, nehogy ezáltal valamelyik olvasó kellemtelenségnek legyen kitéve.

De még szükséges ezen fejezet keretében néhány oly dologgal megismertetni az olvasót, amire neki multhatlan szüksége van.

Aki valamelyikét a szellemeknek, így Astarothot, Baelt vagy Arielt megidézi, el ne mulassza őket hűségéről és szolgálatkészségéről biztosítani. A szellemfejedelem eleinte huzódni fog, de később mind bizalmasabb lesz és megkérdezi, hogy miáltal lehet veled tartós barátságba jutni. Erre a következő válasz adandó:

«Hogyan gondolsz ilyet, óh hatalmas fejedelem? Én porszülött, hogyan legyek okosabb, mint te, a te számtalan szellemeid ura? Elfelejtetted-e, hogy nekem csak egy varázsszót kell velem közölnöd, amelynek titkát én híven megőrzöm, miáltal és bármikor három hü alattvalódat magamhoz idézhetem? Ne habozz tehát, hanem nevezd meg azt a szót és megköszönve azt néked, el foglak bocsájtani. De ne gondold, hogy engem félre vezethetsz, mivel ellenkező esetben, varázshatalmamnál fogva naponta idézni foglak.»

Erre a szellemfejedelem az idézőnek egy szót fog említeni, a melyet az illető vérrel írjon fel egy fehér czédulára, jól csavarja be egy fekete papírba, mindig viselje magánál, de soha senkivel ne közölje. Ha a jövőben a szellemek segítségére szüksége van, keressen fel egy magányos helyet, akár fedél alatt, akár a szabadban, s háromszor halkán ejtse ki a titkos szót. Mások jelenlétében szellemet idézni olyan bűn, a mely nagyon megbosszulja magát. Vala-

mint tartózkodni kell különböző szellemeket egy időben idézni, a mi mérhetetlen szerencsétlenséget hozhat maga után. Ha esetleg elégedetlenek vagyunk a varázsszó alkalmazásával, akkor csak idézzük újból magunkhoz a nagy szellemfejedelmeket, s pánszolgjuk el nekik az esetet.

A meghívási formánál, a melynek pontos betartása lényeges, — a következő szabályokat kell figyelembe vennünk:

1. Azon szándékat, hogy szellemeket idézel, nem szabad senkivel sem közölnöd.
2. Az idézet előtt 24 órával minden ételtől és italtól tartóztatnod kell magad.
3. Azon a bizonyos napon nem szabad nővel érintkezned, még csak szóval sem. Ha azon az uton, ahol idézésedet akarod véghezvinni, nővel találkozol, jobb mindjárt visszafordulnod, mivel nem lesz szerencséd.
4. A varázsszó alkalmazásánál nem szabad megakadnod, mivel külömben hiábavaló az igyekezeted, s csak három nap múlva idézhetsz ujra.
5. Magától értetődő dolog, hogy az idézeteket fejből kell elmondanod és kellő sorrendben, külömben is papirost még csak vinned sem szabad magaddal.
6. Óvakodj a szellemfejedelmekkel írásbeli szerződésre lépni, elégedj meg azzal, ha ők talizmánjukra hivatkoznak; mindent szóbelileg intézz el.
7. Mindarról, ami az idézésnél előfordult, senkinek egy szót sem szabad mondanod; felírhatod ugyan a veled történeteket, de azt egész életeden át nem szabad senkinek sem megmutatnod.
8. Ha az idézésed eredménytelen lenne, úgy hibát követtél el. De ne ess kétségbe, mivel három nap múlva újból kezdheted, s ha ezúttal ügyesebb vagy, úgy sikerül terved; remélhetőleg akkor már te is elővigyázatosabb leszel.

VI. FEJEZET.

Azon eszközök, melyekkel a szerelmet meg lehet semmisíteni.

Engedd meg, nyájas olvasó, hogy ezen fejezethez érve, arra kérlek, hogy a czímet olvasva, ne vágj bosszus arcot. Én öreg ember vagyok s ismerem a világot, tudom, hogy néha a legodaadóbb, a legszenvedélyesebb szerelem is átmejj közömbösségbe, ha mindjárt nem is gyűlöletbe, épp úgy mint a láncz, melyet rózsákból véltünk fenni az első pillanatban, aczellá válik kezünkön. A saját szivünkben a szerelmet előlni, vagy egy másikéban elnyomni, sokaknak életében egy elérhetetlen vágyva óhajtott czél és már sokakat hozott kétségbeejtő helyzetbe, természetesen olyanokat, akik nem találtak más módot annak leküzdésére.

Sokáig gondolkozott a szerző, vajjon azokat a szereket is közölje az olvasóval, a melyek segítségével ezt a czélt el lehet érni, de aggodalmait végre legyőzte és a felelősséget érte magára vállalta.

És mindezt csak azért tette, mivel tudta, hogy a szerelmes ember sokszor kerül olyan helyzetbe, hogy szerelme folytán öngyilkosság, vagy tartós nyomor válik osztályrészévé, — amitől már emberbaráti kötelesség is megmenteni mindenkit. És éppen ezekben a kétségbeejtő órákban kell, hogy olyan tanácsok álljanak az illetők rendelkezésére, a melyek neki nagy könnyebbulást okoznak s talán életét is megmentik.

Ezeket jól átgondolva, a szerző azt hiszi, hogy mindenki lesz annyira elővigyázatos, hogy alkalmasan fogja alkalmazni a szabályokat, annál is inkább, mivel különben árthatnak vele maguknak.

A következőkben foglalt szerek két kategóriába oszthatók: olyanok, melyek saját magunknak használnak és olyanok, melyek mások részére hatékonyak, vagyis olyanok, melyeknek révén mások szerelme megsemmisül. Az elsőt:

A) Intransiv szerek

név alatt foglaljuk össze. Ha egy szerelemből ki akarsz ábrándulni, akkor előbb az azelőtt szeretett nőt igyekezz felkeresni, arra gondolni, arról hallani. A leghatékonyabb szer, egy régi szerelem ellen egy új szerelem, de aki gyorsan akar ehhez fogni, akkor az az elsőt nem szerette igazán, s talán a következő lesz komolyabb, — ezeknek nem is kell segítség. Az olyanoknak azonban, akik az első szerelem hatása alatt szörnyen szenvednek, a titkos művészet bizonyos segítséget tud nyújtani.

1. Miután te a szeretett személy minden emléktárgyát és ajándékait szó nélkül visszaadtad, vagy megsemmisítetted, csak egy képet tarts meg, a melyik azt a személyt ábrázolja, akit te oly nagyon, de nagyon szerettél. Ezt a képet csavard be egy átlátszatlan papírba, s pecsételd el, azután pedig a sötétség beálltával helyezd el a szennyes ruhakosárba. Hagyd itt éjfélig heverni. Akkor szobád ablakait sötétítsd el kendő, vagy függöny segítségével és gondoskodj, hogy a hold, a mely az utolsó negyedében s lehetőleg a Mars jegyében van, az ablak egy kis nyílásán gyenge fényt vessen szobád asztalára. Végy azután két régimódi gyertyát, vagy egy pislogó lámpát. Ha az éjjel bekövetkezett, akkor vetközz le teljesen, hozz egy dézsa vizet, a melyet azonban a patakából vagy folyóból kell merítened. Akkor hozd be a becsavart képet, háromszor merítsd be kedvesed nevének említése mellett, azután száritsd meg a lámpa fényénél és égesd el, lassan. A hamut gyűjtsd szorgalmasan; ha a kép teljesen elégett, akkor fujd el a lámpát vagy gyertyát, kendd meg szived tájékát és homlokodat a hamuval erősen és a megmaradó hamut egy papir vagy szövetzacsókóba tedd be. Azután fordulj a holdfény felé a vízzel hűdvesítsd meg három ujjadat és mondd:

«Tiszta víz folydogálj jól szivem kamráján, tisztítsd meg véretem, a halálos szerelmifájdalomtól, amely szivemen felnőtt, mosd meg tiszta folyomoddal, mosd le homlokomról és váltsd meg szivemet és agyamat.»

Azután csináld sziveden és a homlokodon mutatóujjaddal egy ferde kereszt jelét és azután mosd le szappan vagy szivacs használata nélkül szivedről és homlokodról a hamut. Ezután öltözz egy tiszta vászoningbe, miután magadat egy vászon-törülközővel megszáritottad és fekjüdj le, úgy nyugodtan fogsz aludni és másnap ébredéskor a fájdalmas gondolatok nem fognak bántani. Ha azután felöltözködél, a vizet, mely egész éjen át szobádban volt, önts ki az utcára, vagy a csatornába.

2. Ha birtokodban van a nevezett személy néhány hajaszála, vagy ruhadarabja, egy fátyol, egy zsebkendő, úgy menj éjjel a keresztuthoz és ásd el a tárgyat, miközben a következőket mondod: «Hilari moros sanator; én eltemetem, ami bánt.» Azután menj csendbe haza és fekjüdj le.

3. Ha nem járt ezen két eljárás a kellő eredménnyel, akkor az átok, a szerelem átka mélyen fogott és csak egy igen erős remedium által gyógyítható. Hívjál egy tűziszellemet, (de ne magát Baël-t, mivel az minden szerelmi érzést el fog ölni benned) és tedd annak egyik kezét előbb a szivedre, azután homlokodra egy perczig. Ezen alkalommal álljál térdig vízben és vigyázz, hogy a szellem tovább, mint egy perczig ne tartsa kezét rajtad; ezen idő alatt pedig háromszor mondd azon személy nevét, akinek emlékét ki akarod törölni szivedből.

4. Ha nemcsak elfeledni akarod szerelmedet, de a hűtlen teremtésnek fájdalmat és szomorúságot is akarsz okozni, úgy tedd a következőket: Korán reggel, mielőtt a nap felkel, menj ki a kertbe és ültess egy virágot, legalkalmasabban egy rózsát, de összel más virág is lehet, olyan, amilyen éppen kezed ügyébe esik. Ha beesteledett, akkor a virág leveleit egyiket a másik után tépd ki, hívj egy erdei szellemet, s kérd meg, hogy hozzon egy kis földet «a nagy sirból.» Más megjelölést nem szabad használnod, valamint kérdezned, hogy a «nagy sir» hol van és kinek csontjait fedi. A földi szellem a marék földet éjjelre el fogja hozni és a tépelt rózsaleveleket

föld be ezzel a földdel. A legjobb, ha veszel egy kis skatulyát, leteszed a földre, beléhelyezed a virágleveleket, s ezt földöd be földdel. Azután egy uj tollat végy s jobb karod felső részéből nyert vérrel, ird a te és kedvesed nevét egy fehér papírszeletre, amit a földbe belegyömöszölsz. Most add át az egészset a földi szellemnek, a következő szavak kíséretében:

«Temesd el szerelmemet a nagy sirba, hagyd elhervasztani a virágokat, hogy soha a tavaszt ne lássa és elhervadva álljon nyáron.» Akkor a szellem a csomagot háromszor megcsóválja feje fölött és elsiet.

5. Hogy magadat hosszabb időn át minden szerelmi gondolattól megóvd, úgy egyél minden nap, 3 napig, új hold idején egy félfont köményt az ételbe keverve, tartózkodj minden szeszes italtól, a negyedik nap azután menj egy temető közelében levő keresztuttra, ott áss egy tiszta késsel egy gödröt, engedj belé három csepp vért, keverd össze egy kis földdel és a saját hajad is vágd belé. Azután töltsd tele a gödröt s hajadonfővel kiabáld hazafelé menet: «Amorem despecto, perdidisti sepelivi.» Akkor három hónapig minden szerelmi kísértéstől ment leszel.

6. Lehetséges azonban, hogy szereid azért nem használnak, mivel szerelmesed ellened dolgozik az ő titkos szerei segítségével. Ebben az esetben azután az győz, aki erősebb szerekekkel dolgozik. Amulettek csak a legkisebb varázslatok ellen védenek, azonban azok ellen, melyek mágikus erővel hatnak, hatástalanok.

Ha abban a veszélyben érzed magad, hogy egy valaki szerelemben megköt, akkor menj korán reggel napfélfelte előtt egy tiszta folyóvízhez és meztelen lábbal lépj be úgy, hogy abban a pillanathban benne állj, amikor a nap felkel. Akkor azután a vízzel érintsd meg homlokodat és szivedet, és háromszor hajolj meg nyugat felé. Akkor ezen a napon ment vagy minden varázs ellen. Ha azonban már nagyon benn vagy a varázslatban, akkor csak a varázstükör használhat még.

A varázstükör, Salomis tükrének is hívják,

egyike a magikai tudomány legnagyobb titkának. A nagy, bölcs Salomis az ő 18 kötetes nagy munkájában az arannikus könyvben megjeleli annak készitési módját; ő maga pedig a sinaihegyi egyik barátjától tanulta. Az érdemdu aggastyán bár nagy titokban b'zta reám, de én úgy vélem, nem véték emléke ellen, ha azt nyilvánosságra hozom, különösen ha használhatok vele valakinek.

Végy egy jó fényű aczéllapot, amit előbb két ártatlan leányzó gyapjúkendővel letörölt; egy kevés azelőtt levágott fehér galamb és a saját véreddel összekevert anyaggal ird reá jobbról balfelé a következő szavakat: Schewa, Mutcathon, Zariatnatnik. Azután tégy a lapra egy vadonatúj teljesen reáilló len vászondarabot, a melynek még nem szabad megmosva lenni. A legközelebbi ruhaholdnál végy magadhoz egy kevés babérfát, hints reá egy kevés czimetet, füstölt és ámbrát, gyujtsd meg és a füstjét fogd fel a felette kifeszített selyemzsinóron nyugvó érczlappal. Ha ezt három éjjel megtetted, akkor idézd Baelt és parancsold meg neki, hogy a lapot vigye magával és reggelre hozza el egy bizonyos megjelölt helyre. A következő két éjjel add ugyanazt következő módon Astarothnak, a földi szellemek urának, azután Arielnek, a légi szellemek fejedelmének. Ha ez utóbbi az érczlapot már helyére tette, akkor vidd gonddal egy sötét, csak három gyertya által megvilágított szobába, a hamrítól tisztítsd meg, — s a nélkül, hogy reá néznél, tedd egy ébenfakerebbe. Azután viseld a tükröt, (melynek nem szabad 6—10 cm.-nél nagyobbnak lenni) egy fekete bőrtokban három napig magadnál, a nélkül, hogy használnád. A negyedik nap reggelén a tükör teljes varázshatalmában van. Aki ezen tükröt magánál viseli és saját maga készitette is el, (mivel más személyé hasznavehetetlen) akkor az minden vele összeköttetésben levő személy gondolatát kitalálja, a mennyiben az reá vonatkozik.

Ha magad tekintesz a tükörbe, a minek csak egyszer naponta, akkor is napfölkeltkor szabad megtörténnie, akkor a felső jobb sarokban annak képét látod,

aki te reád előző nap legtöbbet gondolt, a felső bal sarkában pedig azt, aki leghevesebben gyűlöl, a akitől óvakodnod kell; a tükör alsó bal sarkában annak képe látszik, akit te szeretsz, az alsó jobb sarkában pedig zavaros a fény, ha veszély fenyeget. Ha a saját képed látszik fátyolosan, akkor varázslat alatt állsz; s akkor megkísérelheted azt ellenszerekkel megtörni. A varázstükrőről még a következő jegyzendő meg: Óvakodj, nehogy veled egyszerre más személy is belenézzen, mivel akkor a tükör hatályát veszti és az illető személyt nagy veszély fenyegeti, mivel a három szellemfejedelem akarja őt igénybe venni. Ha egy reggel a tükör ketté van repedve, akkor a halál fenyeget. Hogyha valamelyik a tükörben megjelenő személy három keresztet mutat, akkor az illető 24 óra leforgása alatt meghal.

Ha a varázstükör arról tudatott, hogy varázslat alatt állsz, akkor keresd meg ebben a könyvben azt a szert, a mely képessé tesz annak ellensúlyozására, ha azonban minden szorgos kutatásod daczára nem akadnál reá, úgy a következő két ellenpróbát alkalmazhatod:

a) Szimpatikus varázslatok ellen: Három napig viseld czipődöt a helytelen lábon, fehérneműidet is ugyanannyi ideig fordítva vedd fel, távolítsd el összes gyűrűidet és három napig viselj egy marék földet, — amelyet egy frissen ásott sírról éjjel elvittél — magadnál.

b) Az ételben és italban elkevert szerelmi bájitalok ellen: Három napig csak száraz kenyeret egyél, a melyet magad vágtaal le, ne igyál hozzá mást, mint tiszta kútvizet a saját kezedből és kerüld az összes evőeszközök használatát.

Ezzen két ellenpróbát szükség esetén háromszor kell ismételned. Ha nem segítene a téged erősen bántó szerelmi varázs ellen, akkor kétséget kizáró dolog, hogy te az «arany itab»-ból ittál. Ennek a hatását a következő képen lehet ellensúlyozni:

Egy tiszta nap délutánján végy fürdőt egy patakban, vagy ha tél van, egy zárt helyen. Egész estig tartózkodj minden élettől és italtól, s este hivj

egy, az Ariel által adott jelszó alapján, egy légi szellemet, akinek megparancsolod, hogy Moly káposztáját hozza el egy elzárt hordóban. Ha parancsodat teljesítette, akkor hívj egy földi szellemet és tartasd három percig a káposztás hordót kezében. Ha ez is teljesítette parancsodat, úgy éjjel hívj egy tüzi szellemet, s parancsold neki, hogy pusztá kézzel vegyen a hordóból káposztát, a mely hordó azután éjjel meg fog repedni. A tüzi szellem vonakodni fog, — de te kényszerítsd Baëltre való hivatkozással, amire engedelmeskedik. Azután a szellem a káposzta torzsáját a torkodba fogja dugni, úgy hogy hanyás fog el, mire te őt elbocsájtod. Igaz, hogy utána igen fáradt leszel, de várd be az egy órát és miután egy pohár tiszta vizet ittál, fekdj le. Akkor az «arany folyadék» varázsa meg van törve. Megjegyzendő, hogy ezen eljárás véghezviteléhez egyrészt nagy önmegtartóztatás, másrészt a szellemek pontos ismerete és végül erős természet szükséges, mivel a Moly káposztájával való eljárás kissé erős; illetve megörltető.

B) Transzitiv szerelemölő-szerek.

Ezen szerek arra valók, hogy egy más személyt foszszanak meg az irántunk, vagy mások iránt táplált szerelmüktől.

1. Ha azt akarod, hogy az a személy, aki téged ezideig szeretett, közömbös legyen irántad, akkor vágj le egy nagy fekete kakast, vidd annak máját az epével és szárítsd meg 30 csepp a nyakból jövő vérrrel együtt egy kemenczében. Ezt azután törd porrá, amihez három szál hajadnak hamuját keverd. Ha sikerül ebből a keverékből az illető személy ételébe, vagy italába egy-két cseppet keverni, úgy elérted célodat.

2. Menj éjjel meztaláb azon ház körül, hol az illető személy lakik, és egy fekete zacskóból hints mákot lassan, miközben a következőket mormogod: «Szerelem aludj el, sohse ébredj fel, szív zárulj be, sohse nyilj fel többé.» Ezt mondd háromszor, akkor célod eléred.

3. Egy frissen hányt sirból végy egy marék földet és egy levelet egy halotti koszorúból, mindkettőt keverd össze egy fekete selyem zacskóban, tegyél abba még egy vasgyűrűt, valamint három vasszöveget. Ahhoz tedd a te és az imádottad arczképét, hétszeresen kösd el a zacskót és a végeit fekete pecsétviaszszal zárd le. Azután a zacskót vidd éjjel háromszor ama ház körül, hol az illető személy lakik, azután dobd egy mély vízbe. Az eredmény nem fog elmaradni.

Ha valakinek a szívéből a szerelmet egy másikéba, de nem a tiedébe, akarod átültetni, úgy gondoskodj első sorban arról, hogy az illető az általa idáig szeretett személyt rossz oldaláról ismerje meg, nagyon fontos ez különösen akkor, ha egy nőt akarsz eddigi udvarlójától elválasztani. Nem árt, ha a férfit ugynevezett szellemi-negligé-ben mutatjuk be a nőnek, — az észre fogja venni az ő apróbb hibáit, s már maga ez a körülmény is érdeklődést fog benne kelteni, mivel örök nőies marad az, hogy az ilyen kelletlen érdeklődést a kellemesebb is követni szokta, s a nő igyekezni fog saját magát minél kellemesebb világításba helyezni. Szóval tetszelegni fog a férfi előtt, s mihamar eljövend az az idő, a midőn az az ártatlan beugratott férfi komolyan hiszi azt, amibe csak úgy belelovalták, — vagy esetleg a nő kedves egyénisége belevonzotta. De nem mindig válik ez így be, s azért tartom szükségesnek, hogy azt az eljárást is ismertessem, mely alkalmas a már említett czélnak más uton való elérésére.

1. Ültess el, ha a Mars bolygó uralkodik, egy sűrű fáról egy almát; ezt úgy helyezd egy kis ládikába, hogy míg egyik fele a világosság felé fordul, a belső része örök sötétségben maradjon. Azután hagyd az almát 24 óráig olyan helyen állani, ahova semmi világosság nem hatol, s melyet ember nem lép át. Akkor aztán egy hosszú szöveget úgy illessz bele, hogy az egészen a magokig, haladjon, de a nélkül, hogy a sötétnek szánt részt megsértse. Azután végy egy fonalat, lehetőleg fekete selyemből, s kösd vele úgy át az almát, hogy pontosan elválassza az éjjeli és

nappali oldalát, s oly szorosan kösd meg, hogy egy keskeny bevágás, mely azonban a husig nem hatol, lássék rajta. Ezen almát azután oszszad szét a két valóni készülő személy között úgy, hogy az éjszakai felét az egyik, a nappali felét a másik kapja, s gondoskodj róla, hogy ugyanazon időben egyék meg azt. Olyan kevésbé fognak megmaradni együtt azután, mint az éjjel és nappal. Rendszerint azonban ennek a szernek a hatása csak az elfogyasztástól számított harmadik nap mulva áll be.

2. Ha azt a bizonyos személyt méregbe hozod, amikor tudvalevőleg a nagy lelki s testi megérőltetés következtében az ember több helyütt izzad, akkor egy kendővel töröld meg a homlokán és egyéb helyen s igyekezz az így átittatott kendőt elhelyezni a másik fejpárnája alá, vagy pedig a ruhájába. A hatás igen rövid idő mulva észrevehető lesz.

3. Szerezz három szál haját mindkét érdekltet személytől s helyezd el egy fehér és egy fekete, egyenlőtlenül vágott selyempapírba. Azután áss egy csekély vermet egy fa alatt, tedd bele a két csomagot s közéjük egy még használatlan, de borotvaéles kést, a pengéjével felfelé. Azután milderre hintsd egy fekete kakasnak tíz csepp vérét. Ezen szert a régi varázslók, mint igen hatásosat említik.

Még egyszer figyelmeztetjük azonban az olvasót, hogy ezeket a szereket idő előtt ne alkalmazza; arra vigyáz egy oly hatalom, melynek még neve is rettentő, hogy a szerelmesek óhajai teljesedésbe menjenek; de jaj annak, akinek kívánságai nem szívből jövék. Aki tehát bosszúságból, bosszúból, vagy kárörömből a varázslat ezen szereit alkalmazza, vagy pedig ezen célokból mások szívében akarja a szerelmet előlni, az ne remélje, hogy az említett szerek segíteni tudnak rajta! Mert ezen vágya olyan, mint a méreg, mely a varázslat erejét elveszi. Külömben is a titkos szerek alkalmazásáról alább még szólni fogunk.

VII. FEJEZET.

A varázs-vesszőről, az ugrógyökérről s más varázs-szerekről.

A varázsművészetnek egy jellemző sajátága, hogy bár természetellenesek is eszközei és céljai, működése mégis a föld és szellemvilág, a fizika és metafizika erejéből táplálkozik. Így minden varázsló mintegy külső jel gyanánt, egy varázslatot hord magánál, s még az ügyetlen varázsló is, aki vásárokon, piacon mutatja be művészetét, hord magánál egy ezüstvégi fekete botot, amelyen néhány titokzatos, de legtöbnyire értelmetlen varázsmondat áll, ami különben arra szolgál, hogy a nézőre rejtelmes hatást gyakoroljon.

A varázshot a talizmán ama formája, mely az 'szakországi mesékben s varázs-elbeszélésekben is sűrűn előfordul. Ott a talizmánok vas vagy kőtáblák, rejtelmes írással fedve, vagy óriás érekképek, amelyek már külső alakjuknál s fényüknél fogva imponáló hatással vannak. A nép, mely a maga egyszerűségében naiv, a varázsművészetben sokat vett át az ősvallásból, mivel az új vallás, a kereszténység, egyenesen megtiltotta, hogy a nemtermészetes dolgokat elismerjük. Azt mindenki tudja, hogy élő fából vágott botok különös tiszteletben állottak. A híres Yggdrasil-fának hajtásából nyerte pl. Wotan azt a botot, amelynek világhatalmát köszönhette. Fenyvesek leveleit, melyekről az volt a hit, hogy a rossz szellemeket visszatartják, sokszor nyesték, hogy erejük így még hatalmasabb legyen s ezekbe jeleket is véstek, amiből a német betű elnevezése is származott (Buch-Stabe). A hárs volt a régiek egyik szent fája, amelynél esküjüket tették, reá hivatkoztak jutalom, avagy büntetés idején. Azért tart a vezető-bíró kezében egy pálcát s ha valakit halálra ítélnék, eltöri azt; maga a közmondás is úgy mondja: «Pálcát tör feletted».

Ezek a dolgok könnyen érthetők, ha tudjuk a régiek vonzalmát a természet csodái iránt. Az ősember, aki fából vagy sziklákból összetákolta hajlék-

ban lakott, társként tisztelte a körülötte lévő cserjéket és fákat. Láta, hogy gyökereik mily mélyen hatolnak a földbe s mily magas sudar; koronájuk, mely játszik a széllel, a felhők felé nyul. Addig-addig nézte a fát, míg annak egyes részeiben csodás hatalmat fedezett fel s így avatta fel a galyat, amelyik a rendestől eltérő alakkal birt, a varázsvessző nevével s erejével. Már az őstörténelemben is meg van a megfelelő latin szava: «wunciligerta», vagyis egy olyan bot, melynek tulajdonosa minden jónak birtokába jut, ha óhajtja.

Hogy milyen fából való legyen ez, arról eltérők a vélemények. A mogyorófavessző a legbecesebb mind között, de sokan azt mondják, hogy nyirfa segítségével rezet, fenyővel ólmot, s ha a mogyorófavessző mindkét végét bevaskarikázzuk, aranyat találunk, természetes ércalakban. Forrás felkutatásá: a igen alkalmas egy fűzavessző.

A következőkben azok a receptek lesznek tárgyalva, amelyek előírják a használatot s melyek mint az elismert legjobbak vannak a varázskönyvekben felsorolva.

Hogy egy varázsvesszőt fölfedezzünk, három napig böjtölni kell, még pedig szigoruan, miközben sótalan kenyéren és vizen élsz, megjegyvezve, hogy ezen böjt-napnak az ujhoid előestéjén kell kezdődnie s lehetőleg keveset kell aludnod és sohasem többet, mint 4 órát minden éjjel. Ujhoid után végy egy droguistánál egy vérkövet, amit a francziák emaille-nek hívnak, ezt viseld a nyakadon egy fehér zsinóron csüngő fekete selyemzacskóban, míg a varázsvesszőt megszerzed. Azon pillanattól kezdve, hogy a követ megvetted, kerülj minden társaságot, s különösen óvakodj nőkkel érintkezni. Ezen nap délutánján vágj le egy vadonat új késsel egy fehér galambot, ne töröld azonban le a kést, hanem hagyd rajta a vért megszáradni. A galambot pedig gondosan tisztítsd meg s azután égessd meg egy fehér, jól megszáradt tölgyfarakáson. Azután menj éjjel az erdőbe és keress ki egy vadmogyoró bokrot, vágj le róla egy galyat, de

olyan bokor legyen az, mely még sohasem virágzott s melyen nincs s nem is volt eddig madárfészek. Ezen ágnek villában kell végződnie, de nem szabad 14—17 cz.-méternél hosszabbnak lennie. Előreláthatólag nem mindjárt fogsz egy ilyen galyat találni, de ne veszítsd el türelmedet, mert előbb-utóbb fogsz egy megfelelőt lelteni. Azután menj haza s miután megvacsoráztál, fekédj le. Következő napon kelj fel korán, mosakadj meg anélkül, hogy gyertyát gyújtanál és menj le az erdőbe, úgy, hogy még napfelkelte előtt a mogyorófabokor előtt légy, ahol az értékes galy van. Azon pillanatban, amikor a nap felkel, vágd le avval a késsel, amivel a galambot megölted, azután fölemelt kezeiddel fordulj a nap felé és mondd:

«Áldd meg nap ezen botot, adjál neki fényedből világosságot, úgy hogy a földbe is behatolva, világosságot terjesszen».

Azután szabadítsd meg a galyat minden rajta levő levéltől, csavard be a veled hozott fehér kendőbe és menj vele haza, hogy lakásodon őrizz meg. Azután végy egy másik, bármilyen fából való vesszőt, melyiket a valódival hasonlóra faragj, azután menj egy kovácshoz, és abból a késből, amelyivel a galambot leölted, veress pántot mindkét oldalán rája.

Azután, ha ez megvan, úgy vidd haza a kovácstól a hamis vesszőt és vaspántjait levéve, sajátkezűleg szögezd az igazi varázsvesszőre. Azután szerezz egy jó mágnest, melegítsd meg és magnetizáld vele a varázsvessző két végét; a hamisat, miután feladatát bevégezte, elégetheted. Hagyd ezek után varázsvessződet három napig a sötétben fekédni, jól becsavarva egy fekete selyemkendőbe, amelynek még használatlanak kell lennie s amit ezentul semmi más célra nem használhatsz.

A negyedik napon a varázsvessző varázsképes. Hanem azt jól jegyezd meg magadnak, hogy többször, mint hetenkint kétszer, nem szabad használnod (vasár- és ünnepnapokon soha) és soha semmi körülmények között más embernek kezébe adnod nem szabad. Ha ezen szabály ellen vétessz, úgy varázsvessződ

azonnal elveszti erejét és csak három év múlva tudsz egy újat előállítani. A varázsvessző használatáról és erejéről jegyezd meg magadnak a következőket:

1) Ha vele kincskeresésre indulsz, akkor az a napfelkeltét követő első három órában lehet csak és egyedül kell lenned. A vesszőt magát vedd ki selyemtakarójából, dobd azt bal válladra s a bot felső végét bal keziddel megfogva, úgy vedd kezedbe, hogy míg nagy ujjad fölfelé mutat, a többi négy ujjadnak bal felé kell néznie.

2) Menj lassan lépésben, a vesszőt mindig körülbelül 10 centiméternyire a földtől tartva, a tekinteted mindig a boton legyen; ugyancsak nem szabad, míg a bot kezdedben van, fejedet elfordítani, leülni, vagy egy szót is mondani.

3) Ha a vessző kezdedben remeg, állj meg azonnal és pontosan vigyázz. Ha a vessző háromszor a földre üt, akkor egy aranyeret jelez, ha kétszer, ezüstöt, egyszer, egy más fémet mutat. Ha azon a helyen, hova botod leér, sístereg a föld, akkor kőzetet találsz, ha néhányszor felugrik a vessző, anélkül, hogy erősen ütne, akkor forrásra bukkantál; ha ide-oda ugrál a földön, akkor kincset rejt ottan az.

4) Amint a varázsvessző megtette kötelességét, bal lábadat feszítsd meg, tedd a vesszőt ismét hüvelyébe és egy magaddal hozott czölöpöt üss be a földbe egy tölgykalapácsal. Akkor folytathatod menetedet. Ha a vessző három különböző helyen dolgozott, akkor nem szabad többé fárastanod, hanem haza kell menned.

5. Vezess könyvet róla, egészen pontosan, hogy hányszor dolgozott a botod. Mert ha százszor tette meg kötelességét, akkor elveszti erejét és kihal. Akkor a legközelebbi újhald első estéjén ünnepélyesen, azon bokor alatt temesd el, melyről levágtad. A vaspántokat vedd le, de ne használd őket újból.

A nyert varázsbót más beavatotaknál másképp lesz használva. Így egy tudós jezsuita, aki a titkos tudományoknak mestere volt, a következőket mondotta: Vegyél egy egészen egyenes mogyorófavesszőt, amely-

nek a már fentebb megírt villa-elágazása van, vágd ketté pontosan a közepén s kösd össze a két felét egy epheurankéből nyert fonállal. Avval a bal kezünk mutatóujjára akasztjuk a vesszőt, úgy, hogy a villa a föld felé néz. Ha kutatva forrást vagy érceztelepet, a villa mindkét fele mozgásba jön, úgy az előbb említett eljárás szerint kell eljárni.

A professzionátus forráskeresők, akinek legkiválóbbja az ugynevezett «vizi gróf», legtöbnyire egy más eljárással kezelik a varázsvesszőt. Ezek egy mogyoró vagy más fa hajtását veszik, mely teljesen egyenes és sétapálczaszerűleg végződik. A vesszőt párhuzamosan tartják a földtengelyvel, mely azon esetben, ha forrást sejt, úgy mélyen a földbe furódik.

A varázsvessző azonkívül titkos tudományok el-sajátítására is alkalmas. Azon vessző, melynek segítségével az elhaltak lelkeit jelentetjük meg, «Runavesszőnek» nevezetetik s a következő módon állítjuk elő:

Keress ki egy bodzafát, melynek ága ugyanolyan tulajdonságú kell, hogy legyen, mint a mogyoróé, a legközelebbi napfelkelte előtt vágd le és gondosan becsavarva, vidd haza a lakásodra anélkül, hogy csak egy szót is szólnál. Ott hagyd burkolatában érintés nélkül három napig heverni, gondosan elkerülve, hogy idegen pillantás észrevegye. Negyedik napon, kevés-sel napfölkelte előtt vedd ki a vesszőt tokjából s úgy furd ki, hogy egy frissen vágott galylyal a fa belét kitold. Ha ez megtörtént anélkül, hogy a vessző külsőleg bármiképp megsérült volna (máskülönben a vessző hasznavehetetlen), akkor megint csavard be és őrizd jól meg. Akkor egy legközelebbi éjszakán önts egy hordóba vizet, tegyél bele 20 csepp vörös óbort, dugaszold be a hordót s hagyd másnap reggelig állni. Akkor azután szivjuk fel a borral vegyített vizet úgy, hogy egy másik, még tiszta hordóba beleengedjük. Ha így a bodzavessző belsejét kitisztítottuk, akkor csavarjuk be újra és a felkelő napnál szárítsuk meg, mialatt ez megtörténik, önts a borral kevert vizet a legközelebbi patakba, amelyből merítetted. Miután a vessző megszáradt,

ujból csavard be az előbbi módszer szerint. Este keverd az elégetett vászonkendő hamuját 6 csepp véreddel, úgy hogy egy kemény massa lesz belőle. Evvel töltsd meg a bodzafa üvegét s zárd el a felső, valamint villa alakú végét viaszszal. Azután hagyd a vesszőt ismét két napig beburkolva pihenni. Azután másnap egész nap hord magadnál, de óvakodj az érintkezéstől, vagy különösen attól, hogy egy asszony nyuljon hozzá, valamint arra a kérdésre, hogy mit rejtegetsz magadnál, ne adj választ. Éjjel menj a csomaggal egy temetőbe, vedd ki a vesszőt és egy, még használatlan késsel, vésd belé a kereszt jelét és a következő háromszöget \triangle és még ird be az általad szeretett lény nevének kezdőbetűjét. Azután dugd a vesszőt abba a frissen hányt földbe, mely egy üres sir mellett fekszik s csak akkor vegyük ki belőle, ha az óra egyet ütött. Most már hazaviheted a használható Runabotot lakásodra, s elhelyezve egy fekete posztóval bélelt szekrénybe — tedd el. Ha evvel a bottal meg akarjuk idézni egy alhaltnak szellemét, akkor dugd egy marék földbe, melyet az elhunyt sirjáról hoztál magaddal, s mely egy elsötétített, három gyertya által megvilágított szoba asztalán egy fehér papíron van felhalmazva. Ekkor halkán és lassan hívd az elköltözöttet a nevével. Azt ne várd, hogy egy kísértet, vagy egy más spiritisztamegjelenés fog eléd toppani, mert a runabot hatása tisztán szimpatikus; az elköltözött utolsó gondolatai és kívánságai fognak tudomásodra jutni, a melyek talán sokszor sokkal becsesebbek és fontosabbak a személyes megjelenésnél is.

Az ugró-gyökér egy sajátos neme a varázsvesszőnek, mely mindenféle varázslatnál használ. Az Alraungyökerek, aminek az ugró-gyökér egyik változata, nagyon sokat veszítettek becsükből, míg az ugró-gyökér egy igen keresett szer, melyet nagy ritkán lehet manapság bárhol is találni. Olyan helyeken nő, ahol valamikor emberek élethalál-harcot vívtak, csak az év egy éjszakáján lehet találni, még pedig a tavaszi ujhald után következő hetedik éjjelen. Ezen éj-

jel egy nagy, száron lévő kékszinű virág nő ki azon a helyen. A kutatónak, akinek szándékát előzetesen senkivel sem szabad közölnie, meztláb kell a virághoz közeledni és két ujjal oly gondosan leszakítani, hogy himporából egy porszem se hulljon le. Azután ásd ki a virágszál mélyenfekvő gyökerét és vidd a virággal együtt haza. A gyökeret egy teljes hónapig át őrizd egy igen sötét kamrában, a virágot gondosan tartsd meg, mert csak addig van a gyökérnek hatalma, míg a virág tiéd. A hónap leforgása után füröszd meg a gyökeret tejben és borban és egy, még használatlan késsel három kis keresztalakú vágást csinálj rajta. Akkor azután a gyökér varázserejű. Érintésétől minden ajtó, kapu és pénzszekrény zára kinyílik, feltéve, hogy tulajdonosán kívül más személy nincs jelen. Semmi zár nem tud akaratának s erejének ellentállni.

A reáolvasás vagy megolvasás már sok embert szabadított meg betegségétől, fájdalmaitól, a mitől őt egy orvos sem tudta megszabadítani; még manapság is igen sűrűn alkalmazzák, még pedig nem az alsóbb osztályhoz akár nagyon, akár értelmiség szerint tartozó emberek, hanem a magas szellemi és társadalmi osztályok is, kik igen sűrűn keresik fel a javasasszonyt vagy magántudóst. Majd minden helységben találunk valakit, aki érti a «reáolvasás»-t — mint a nép magát kifejezi. A reáolvasás más ősrégi dolog, s a történelemelőtti embereknek is valószínű, szokásuk volt. Főfeltétele a hit, — mindkét részről; úgy a reáolvasónak, mint a betegnek vagy szenvedőnek bensőleg kell meggyőződve lenni arról, hogy ez segít rajtuk. A páciensnek azonkívül szándékát előzetesen senkivel sem szabad közölnie, valamint a reáolvasónak sem szabad valaki részére ajánlkoznia. A vele foglalkozó ember, tudományával csak másoknak használhat, magának semmiesetre sem, valamint a meggyógyulttól nem szabad semmi díjazást elfogadnia, de egy önkéntes adomány elfogadása nem tilos. Egy asszony a reábeszélés tudományát csak férfitől tanulhatja meg és egy férfi csak egy asszonytól. Aki

a művészetet érti és egy hívót kérésével elutasít, az bünt követ el.

A következőkben még egynéhány ismert varázslatot fogunk esetekkel párosítva folytatólágoosan közölni az olvasóval.

Az állatokkal, a bölcs könyvek szerint csak az beszélhet, aki még soha életében nem kínoztta őket szándékosan. A leglényegesebb közöttük a madárnyelv, mivel a madarak fejléről tekintve az embereket, megtudják jövőjüket s azt egymással közlik; azonkívül a földnek sok titkát is ismerik. Hogy a madárnyelvet megtanulhassuk, tartanunk kell néhány madarat, de nem hárman alul, legjobb, ha galambot vagy erdei madarat a szobában s odaadó ápolás által olyan bizalmasak lesznek, hogy egyszeri hívásra bejönnek, nyitott ajtóju kalitban laknak, s a tulajdonos szájából eszik ki a morzsát. Ha ezen állatkák valamelyike megbetegszik, s nagyon szomorú lesz, úgy három nap mulva fejelevágásával öld meg és vérért ereszd egy még használatlan fekete üvegbe, míg az úgy körülbelül félig megtelik. Akkor őrizd meg a jól bedugaszolt s fekete viasszal lepecsételt üveget egy sötét helyen és igyekezz egy verőfényes napon megölni egy kigyót, melynek vérért ugyancsak egy fekete üvegben fogd fel, s a kettőt egy éjjel keverd össze, míg az első üveg félig megtelik. Evvel az üveggel el kell menni egy erdőbe és miután éjjel egy fa alatt letelepedtél és az első madárfüttyöt meghallottad, fenéig ürítsd ki. Ezen varázssítal bekebelezése után, miután csendben hazatértél, fekjüdj le és 24 óráig maradj ágyban, akkor a szer hatásos lesz. Mellette meggondolandó, hogy a madaraktól ellesett titkokat senkivel sem szabad közölni és továbbítani, hogyha nem akarod a tudományt, illetve adományt azonnal elveszíteni s súlyos betegségbe esni. Aki a madárnyelvet ismeri, annak csak azokat a dolgokat szabad megelőzni, melyekről közvetlenül értesül: például ha valami bajról, vagy betegségről tudatják, nem szabad óvintézkedéseket tenni stb., valamint másokat arra figyelmeztetni. De ha mégis

megteszi, akkor nem szabad elmondania, hogy a madárnyelv útján értesült róla.

Vannak állatok is, melyek mágneses erő által kihúzzák az emberekből a betegségeket, s magukba veszik. A betegnek nincs más dolga, mint az állatot a maga közelébe tartani. Egy hidegleléses pl. egy pókot, mely egy mogyoróba van elzárva, csavarjon lazán fonállal a nyaka körül, ott hagyja kilencz napig, s azután fogdájával együtt dobja a vízbe és a hideglelésből tartósan kigyógyul. Ha egy gyermek torok beteg, akkor a galamb bubjával a gyermeket a nyakán kell megérinteni, amitől a galamb megdöglik, a gyerek pedig felépül. A tengerimalacz általános ismert tulajdonsága, hogy a gyerekeket megszábadítja a görcsöktől. A galamb folyásokat állít el, stb.

Az égivíz «Idhunn» a varázskönyvek és más régi hiteles iratok tanúsága szerint igen hatásos és biztos szer arra nézve, hogy a testet általánosságban megerősítse, gyengéknél és egészségeseknél pedig szépségápoló és fiatalító szer. A következő módon készítik: Almaérésidején végy három különböző almafáról három teljesen hibátlan almát, s jelezd meg egy, hogy mindegyiket háromszor egy megtüzesített tüvel megszurod. Azután addig hagyd az almát a fán, míg, ha a többiek mind megérnek, azok egyedül maradjanak a fán három napig lógva. A negyedik nap, miután kezeidet egy tiszta kendővel megtörültesd, szakítsd le őket és helyezd egy lapos hársfa tálczára, amelynek erősen harmatosnak kell lennie. Azután a szobába vived, egy még használatlan kessel hámozd le, szeleteld 24 egyforma részre és helyezd egy még nem égetett szesszel töltött hordóba. Ezt zárd el vastag dugóval és piros pecséttel elzárva tedd úgy egy pinczébe, hogy azt idegen meg ne lássa. A legközelebbi husvétkor egy 18 évnél nem idősebb leánynyal hozass egy korsó husvétí vizet (vagyis folyóvízből csendben, titokban merített vizet) s evvel töltsd meg színültig a hordót husvét éjjelén. Azután a folyadékot szüred le egy menyasszonyi fátylon, úgy, hogy az almamaradékok visszamaradnak és töltsd kis

sötét üvegbe, amelyek piros pecséttel ellátva megőrzendők. Az így nyert «Idhunn» ható ereje csak három évig tart.

Megővni magát öregségére minden veszélytől és bajtól sok embernek vágya már régi idők óta, így tehát a Mágia már a legrégebb idők óta foglalkozik vele. A régi egyiptomiak papjainak — úgy mondják — volt egy varázs-szerük, ami által az embertől minden veszélyt távol tudtak tartani, sőt ez még attól is megővta a tulajdonosát, hogy fogságba kerüljön. Itt csak magát a varázs-szeret akarjuk megemlíteni. Ezek egy tiszta fehér papirból állanak, melyet egy szűz két nappal azelőtt ajkaival érintett. Akkor azután éjfélkor három gyertya világa mellett, piros tintával írjuk reá a következő sorokat:

«En átmegyek küszöbömön, Urunk Jézus Krisztus a társam, a föld a cipőm, az ég a kalapom, mi mindketten ittunk Krisztus véreből. Egy emberrel találkozom, aki engem megtámad, ha barát, vagy ellenség, Isten atya velem van, Isten fia veled, úgy mindketten békében váljunk el egymástól.»

Ezen felírt varázsforma: védőeszköz minden ember részére a fenyegető veszély ellen: megsebesülés, szerencsétlenség, baleset, tűz esetén. Aki az ellen védekezni akar, jó, ha a czédulát mindig magánál hordja, még pedig a meztelen mellén egy emberhajból fonott fonalon. A königgrázi csatamezőn 1866-ban százával találtak ilyen czédulákat s 1870-ben is sok katona használta. Egyik ilyen levél a következőleg hangzott:

«Szent védőlevél, az Atya, Fiu és Szentlélek nevében.» Amint Krisztus az Olajkertben elhallgatott, úgy hallgassanak el az ágyuk. Aki ezt magánál hordja, annak semmi sem ártson, azt nem fogja találni ellenséges ágyugolyó, az Isten megerősíti, hogy tolvajok és gyilkosoktól ne féljen. Ne ártson neki ágyu, kard és pisztoly. A te parancsod és a te halálod által óh Jézus Krisztus, meg kell állni minden látható és láthatatlan fegyvernek, Mihály arkangyal

parancsára és Atyának, Fiunak és a Szentlélek nevében.»

Ezen fejezet befejezéseül nem mulaszthatja el a szerző az előbbiekben felsoroltakat röviden összefoglalni s az ő használatukról és az igazi értékükről is még pár szóban megemlékezni.

Mindazon szerek, szóval a titkos tudományok csodaszerei mind kipróbált dolgok, melyet ajánlók csak évek hosszú tapasztalatai után ismertettek. Azokat azonban nemcsak a levegőből vették, hanem vagy régebbi írók műveire támaszkodtak, vagy pedig népi szájhagyományaiból merítették. Mert a titkos tudományokba vetett hit már a legrégebb idők óta él minden nép hagyományaiban s még századunkban is, melyet szeretnek a felvilágosodás századának nevezni, nem halt még ki a vágy a titkozatosság után, miután oly gyakran természetesen uton nem nyerhetünk szabadulást az élet szenvedései és gyötrelmeitől.

A szerző nem terjeszkedhetett ki könyvében mindama részletkérdésre, mely ezen mélyreható tudománnyal jár, ő csak össze akarta állítani a legfontosabbakat, amelyek mindama könyvekben foglalkoznak, amelyek a tulvilágiakkal, vagy szellemekkel való érintkezést tárgyalják. Az egész varázsirodalom kivonatja azonban az olvasónak kezei között van. Csak ő tőle magától, az ő szellemi és lelki képességeitől függ, hogy tudott-e belőle a saját hasznára fordítani valamit.

Az eredmény alapfeltétele azonban a feltétlen hit a használandó szerek és azok eredményessége iránt. Aki birtokában van, annak akarata ezen hit presziója alatt áll, hogy ő mindezen tudományokban és tudásokban tökéletessé lesz. Aki azonban a kétely csíráit hordja magában, az inkább ne is próbálkozzon a titkos művészettel. Az soha eredményeket nem fog elérni, s ha azután gunyolni kezdi a tudományt, nem gondolja meg, hogy mindennek ő maga, a hitetlensége az oka. Mert épp úgy, mint nem min-

denki tud költeni, aki szeretne, úgy nem tud mindenki varázsolni sem, bármennyire óhajtana is.

A varázsművészethez is, mint minden tudományhoz, határozott tehetség kell, amit itt a feltétlen hit is pótolni képes. Ezen hit hegyeket sérthet, ő maga is áttörheti a sorompókat, amelyek a természet világát a természetellenesség világától elválasztják. Természetes, sokkal kevesebb hívője van a tulfinozott idegű u. n. magasabb körökben, inkább az alsóbb néposztályok a leghivebb követői. Általánosságban a női nem nagyobb hajlandósággal bír a titkos művészetek iránt, mint a kevésbé hívó férfiak, ami által azonban nem következik az, hogy a férfiak kevésbé volnának alkalmasak arra. A hit mellett még fontos a szabályok és utasítások pontos betartása. Aki csak egy kicsiséget is elhanyagol, az ne csodálkozzék azután az eredménytelenségen.

A vele vajó foglalkozás azonban élesíti az elmét, a szemet figyelmesebbé, az érzékeket tisztábbá s végül az embert magát jó emberismerővé teszi; és ez már maga is olyan eredmény, ami fejr a reá fordított idővesztéssel.

Minden szerelmesnek még megadom a szerelmi varázs kulcsát a következőkben:

Légy egészséges és friss, gondoskodj, hogy szerelmed tárgya értékedet megismerje, igyekezz gondolatait ellesni, előzékenyen már félúton eléje menni, igyekezz minden alkalommal akaraterődet megerősíteni, hogy azáltal uralmat is nyerjél a szerelmeden. Amellett ügyelj a jó ruházódásra és testtartásra, ne légy sopánkodó s hájálkodó, mert az is megboszulja magát.

Gondold meg mindenekejlött, hogy a legnagyobb szerencse az embernél a harmónikus, saját magában felépült egyéniség; ilyen akarj lenni, mert ez mindenre akaratlanul is varázst gyakorol, különösen akkor, ha kedélyességgel párosul, amely az emberi lélek egyik legértékesebb java.

Nem szabad átsiklanunk azon a befolyáson, melyet egyesek egész környezetökre gyakorolnak. Tud-

juk, hogy milyen hatása volt Nagy Frigyes szemepillantásának, Goethe tekintete lebilincselő volt; emlékezzünk csak Napoleonra, akinek személyes varázsa olyan erős volt, hogy azok, akik őt szívből gyűlölték, ha személyesen érintkeztek vele, el voltak ragadtatva lényének szeretetreméltóságától, s maguk csodálkoztak azon, hogy hogyan is tudtak mások lenni. Ugyanez állt Rákóczi Ferenczre is.

Mindezek a jelenségek azt mutatják, hogy egy ilyen ember, ha alkalma van, ezeken uralkodhat akaratával, vagyis az egyes hatást ezerszer fokozhatja. Azért van az, hogy egyes zseniális emberekben, ha tudatára ébrednek a hivatásuknak, önkéntelenül is kitör az átruházás ereje, mely azután hiveket toboroz számukra. Az a sajátos benyomás, amit a szerelmes ideáljára gyakorol, csak egy más alakja ennek. Mert az az akarat: szeretve lenni, minden nő szívében van; különösen, ha egy szép jelenség által megmozdítatik, a nyilvánulásaiban rögtön felismerhető lesz. Mert melyik nő nem tudja azt, akit szeret, ezen érzelméről gyengéden olyan titokzatos uton tudatni, — úgy, hogy a férfi, aki még távol áll attól, hogy érzelmeivel tisztában legyen, — a végén még sem tud tőle szabadulni? Vagy melyik nő nem veszi azt észre, hogy ő egy férfira kedvező benyomást gyakorolt, ha az még olyan nagyon is akarja palástolni? Az a tudat: szeretve lenni, minden nőt bizonyos földöntúli régióba vezet; egész lényében megváltozik s épp ezáltal ellenállhatatlanná lesz. Ugyanezen szímtomák vannak a férfinál is jelen. Az akarat szeretve lenni, s a szilárd hit saját értékében varázslatos hatalomhoz juttatja, melynek egy női természet ritkán tud eljuttatni. Különösen fokozódik ezen személyes erőszak, ha ezen férfinak vajahol nyilvános nagy sikere volt, s ha azután a társaságba lép, s tudatában van fensőbbiségének, talentumának, s ez őt oly önfejedté teszi, olyan önbizalmat önt belé, mely minden hódításra képessé teszi.

Azért főkéllék minden szerető embernél a hit az ő saját akaraterejében, s régi tapasztalat az, hogy

sokkal előbbre jut egy bátor, merész és hirtelen cselekvésű, mint egy csendes, szerény, vagy pláne alamuszi férfi; s ez is a pszichológiai megokolásban találja magyarázatát.

Ezért ajánlható mindenkinek, hogy oly tulajdonságokat sajátítson el, melyek őt mások fölé emelik, nagy eredmény, siker, szerelmi dolgokban sokkal többre juttat, mint száz gyengéd figyelem!

Függelék.

Titkos irások.

Nagyon sokszor vagyunk abban a helyzetben, hogy szerelmet tudunk ébreszteni, hogy a sziveink megértik egymást, de még sincs módunk a közvetlen és nyílt érintkezésekre, találkozásokra, sőt üzenetváltásokra sem. A végtelen találékonyságu szerelmesek azonban találtak módot arra is, hogy az őrző Argus-szemeket kijátszva, nem is sejtett módon és formában értesíthessék egymást, üzenetet válthassanak, találkát adjanak s egymással írásban érintkezhessenek. Oly formán, hogy csak előttük legyen az írás nyílt és sokatmondó, de az avatlan előtt teljesen értelmetlen, sőt észre sem vehető. Erre a titkos érintkezésre tanít meg bennünket a titkos írás, a melyet többféle változatban fogunk itt ismertetni. Hisz a tiltott szerelem, amugy is lángnál hevesebben lobog s igen könnyen elárulja magát, tehát kívánatos is különös elrejtéséről kellőképp gondoskodni.

A láthatatlan-írásu tinta a legegyszerűbb titkos-levelezési eszköz. Előállítására szolgáljanak a következő receptek:

1. Zöld vitriolt és egy kevés salétromsavat vízzel telt pohárban feloldunk. Egy másik pohárba tört gubacsra vizet öntünk és 3 nap után a folyadékot átöntjük egy másik edénybe. Ha a második vegyületbe mártott ecsettel bekenjük az ejsóvel eszközölt írást, ugy az előbb láthatatlan sorok láthatókká lesznek.

2. Wismuthot oldunk fel salétromsavban. Mihelyt az e vegyülettel eszközölt írást a kénmáj gőzének kitesszük, az láthatóvá lesz. Különben minden drogériában kapható már elkészített tinta.

Óvatosságból a láthatatlan tintával irt levél fölé egy másik közömbös tartalmu levelet írhatunk. Ez uton minden különösebb fáradság nélkül írhatunk titkos leveleket.

A tulajdonképeni titkos irás.

A tulajdonképeni titkosírás már igen nagy szorgalmat és gyakorlatot igényel.

Igen észszerű és mindig alkalmazható az ugynevezett Kircher-féle rendszer.

	a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	o	p	q	r	s	t	u	v	x	y	z
A	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
B	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1
C	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2
D	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3
E	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4
F	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5
G	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6
H	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7
I	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8
K	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9
L	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
M	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
N	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
O	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
P	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Q	16	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
R	17	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
S	18	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
T	19	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
U	20	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
V	21	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
X	22	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
Y	23	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
Z	24	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

A vízszintesen balról jobbra következő kis betűk a kulcsot, a függőlegesen felülről lefelé haladó nagy betűk az olvasás titkát rejtik. Kulcsnak mindenki tetszése szerinti mondatot választ, mint pl: «Szerelm és hűség előtt nincs bezárt ajtó». Már most, ha pl. ezt a mondatot: «holnap este a színházban légy» akarjuk megírni valakinek, az eljárás a következő:

A kulcs első betűjétől lefelé és a titkos mondat első betűjétől vízszintesen haladunk s a hol a két sor találkozik, ez a szám; a mi esetünkben: 1. Ilyen az eljárás a többi következő betűkkel is. Megtaláljuk tehát, ha a kulcs és a titkos mondat megfelelő betűitől lefelé és vízszintesen addig haladunk, míg a számok találkoznak.

Megérthetés okából álljon itt példakép a kulcs, a titkos mondat és a megfelelő szám.

Kulcs: S z e r e l e m
 Titok: h o l n a p e s
 Szám: 1 13 15 5 5 1 9 5

Kulcs: é s h ü s é g e
 Titok: t e a s z i n h
 Szám: 23 22 8 13 17 13 19 12

Kulcs: l ő t t n i n c s
 Titok: á z b a n l é g y
 Szám: 11 13 20 19 1 19 17 9 16

A levélíró tehát, ha már a számokat megkapta, ezeket a megfelelő távolságban felírja. A titok azonban még szigorubbán megőrizhető, ha a küldő egy teljesen közömbös tartalmu újságcikket küld el és azon a betűket vonal alatt egy ponttal megjelöli, a címzett a megjelölt betűket sorba leírja s így megkapja a számokat. A milyen számot akar jelezni, anyadik betűt pontozza alá a szövegben.

A mi példánk tehát az újságcikken ilyen lesz. (Dupla betűk két betűnek veendő, a számok keresztül ugrandók.)

Midőn a főherceg 1886-ban beutazta Magyarországot, igen kellemesen tapasztalta a magyar nép józan loyálisát és azt a vasszorgalmat, a mi a magyar népet ősidők óta jellemzi. A sárga kalászszalékes róna a gazdag Kanaán hatásával volt rá és a legnagyobb lelkesedéssel azon véleményének adott kifejezést, hogy Magyarország szépségre és gazdagságra vetekedik bármely országgal.

Hogy a szöveg utolsó betűi felismerhetők legyenek, az utánuk következő betűk aláhuzandók.

A mi példánkon a címzett leolvassa a betűket és megkapja a számokat.

Mindegyik szám alá odairja a kulcs megfelelő betűjét és így megkapja a titkolni kívánt szöveget. Tehát:

Szám: 1 13 15 5 5 1 9 5 23 22 8 13

Kulcs: S z e r e l e m é s h ü

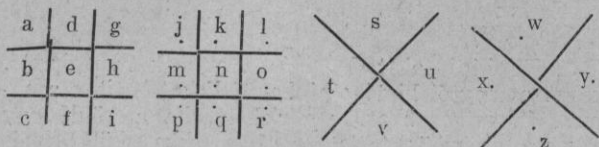
Üzenet: H o l n a p e s t e a s

Szám: 17 13 19 12 11 13 20 19 1 19 17 9 16

Kulcs: s é g e l ő t t n i n c s

Üzenet: z i n h á z b a n l é g y

A betűk titkos jelei a következő figurákban is megkaphatók:

Ebből igen könnyen képezhető az alábbi betűsor:

a =]	j = .	s = √
b =]	k =]	t = ∇
c =]	l = .	u = <
d =]	m = .	v = ∇
e =]	n = .	w = √
f =]	o =]	x = ∇
g =]	p = .	y = <
h =]	q = .	z = ∇
i =]	r = .	

A számnevek természetesen, tévedés elkerülése végett betűkkel írandók ki.

Egy másik módja a titkosírásnak, hogy az abc betűit a sorrendben következő számokkal megszámozzuk, így:

Dr. Gerlach H.: Gyermektelen szerelem. A fogamzás megakadályozásának módja, illetőleg a nemzés korlátozása. Ez az egyedüli könyv, mely nem üres frázisokkal van tele, hanem komoly orvosi tanácsokat ad és gyakorlati óvszereket tár föl a fogamzás megakadályozásának módjáról. Átdolgozta dr. Nadas Mihály, (72 oldal) kor. —60

Dr. Albrecht I. F. A. A fogamzás elhárításának haszna és veszélye. A neml közlekedéstől való tartózkodás következményei. Orvosi tanácsok a conceptio (fogamzás) elhárítására. A híres orvos a tapasztalat és tudomány tekintetbe vételével tárja fel és nyújtja tanácsait. Ára K —80

Dr. Baján M.: A gyomor és bél betegségei és azok alapos gyógyítása természetes gyógymód alapján. Valamint a fogak és a száj ápolása. Hazai és külföldi tudósok nyomán. Ára ... kor. —60

Ámor és Hymen. Jegyesek és fiatal házások bibliája. Arany tanácsok a neml életre és élvezetre és egyéb hozzátartozó dolgokra vonatkozólag. Csakis a dr. Nadas Mihály-félel tessék elfogadni. (80 oldal) kor. —50

A mézeshetek egészségtana. Irta Dr. Gelsen nyomán Dr. Nadas. Felette érdekesen tárgyalja a házasság célját, rendeltetését, a szeretkezés mértékét stb. Ára 2 kor. helyett kor. 1.—

Mantegazza P.: A szerelem élettana. A szerelem általános élettanairól, első fegyvereiről, magaslatairól és mélysegeiről. Magasztos esztelenségeiről, a szerelem pokláról, gyalázatosságairól, hibái és bűneiről, jogai és kötelességeiről, a csábításról, a szűzről, szóval mindenről, a mi szerelemre és közöszülésre vonatkozik, Dr. Nadas Mihály orvos fordítása az egyedüli, mely a remek munkát egész szépségében tökéletesen visszaadja. (280 oldal) kor. 1.—

A szerelem titka. Irta: Dr. Jáng O. J., a török szultán nyugalm. háremorvosa. Új kiadás, sok érdekes képpel 1 kor.

Dr. Kelen József: A neml élet elfajulása. Tanulmányok a szerelem kicsapongásairól, a kőjgyilkolásról, szexuális bűntettek és kegyetlenségekről. Onánia, leszbikus szerelem. Sodomia, flagellantzizmus, vallásos rajongások, masochizmus, sadizmus stb. Kraft-Ebing és mások nyomán. kor. —80

Dr. NADAS MIHALY A neml ösztön elfajulása, rendellenességei és szerelmi kicsapongások. Kraft-Ebing, Bartels, Dechatelet, Mantegazza Lombroso és mások nyomán kor. —60

A megrendelőket kérjük, sziveskedjenek az összeget 10, 2—5 mü rendelésénél pedig 20—30 fillér postaköltséggel együtt előre beküldeni, mivel az utánvét bonyodalmas és csak a fél költségeit szaporítja.

Utánvét költség mindig 55—75 fillér.

H „Kis Életlap“ Kiadóhivatala, Budapest, VI., Lázár-utca 20.